

สารักษ์วิฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ISSN 1905-937X ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๓

สารรักษ์วัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส

นายอดิศักดิ์ โตเลิศมงคล

นายเชาว์เลิศ ขวัญเมือง

บรรณาธิการ

นายประสงค์ เขียวเจริญ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายกองเกียรติ มหาอินทร์

นายอนนต์ แสงจันทร์

กองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนัสนิ มานะวาณิชเจริญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา ม่วงชู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เอี่ยมล้ำอาจค์

นายชัยวิช คู่มะ

นายจตุรงค์ จตุรเชษฐ์สกุล

นายชาญวิทย์ ปรานย์ศิษฐ์

นางสาวพรกนก ศรีงาม

นายกองเกียรติ มหาอินทร์

นายบุญเกียรติ อนันต์เวทยานนท์

นายอุเทน พรหมนิ

นายถาวร อ่อนละออ

ฝ่ายศิลปกรรม

นายอนนต์ แสงจันทร์

นายถาวร อ่อนละออ

นางสาวสุวิทย์ ใจงาม

นางสาวกิตติพันธ์ จันทวงศ์

ฝ่ายออกแบบศิลปกรรม

นายกองเกียรติ มหาอินทร์

นายอนนต์ แสงจันทร์

ฝ่ายประสานงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา ม่วงชู

นายณณพ คำน้อย

นายทินกร จันทร์กระจ่าง

นางสาวอรศิริ จันทเมือง

นางสาวชนินฐา ศิริสิน

นางศรีสุดา อินทมาศ

นายวิรัชพงษ์ สูงปานเขา

นายอนนต์ แสงจันทร์

นายถาวร อ่อนละออ

นางสาวสุวิทย์ ใจงาม

นางสาวกิตติพันธ์ จันทวงศ์

ฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

นางศรีสุดา อยู่แก้วศรี

นางวิไลลักษณ์ ตางาม

นายอุเทน พรหมนิ

นายรินทร์ จิตต์นันทการ

นางสาวจุติมา พูลสวัสดิ์

สำนักงานศิลปะ : กองศิลปวัฒนธรรม

พื้นที่ : บริษัท กรีนแอฟเฟิลกราฟิกแอนด์ปริ้นตติ้ง จำกัด

พิมพ์ที่

บทบรรณาธิการ

เหตุผลสำคัญที่ชาวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ การเข้ามาสัมผัส กับศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีของคนไทย ที่ไม่มีชาติใดในโลกเสมอเหมือน ศิลปวัฒนธรรมไทยจึงเป็นมรดกอันล้ำค่าจากบรรพบุรุษแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชนชาติไทยมาช้านาน ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชทานไว้ว่า “งานด้านการศึกษาศิลปวัฒนธรรมนั้น คืองานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและทางจิตใจ ซึ่งเป็นต้นเหตุที่งอกเงยประกอบที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่นทั้งหมด และเป็นปัจจัยที่จะช่วยให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป”

เป็นที่น่ายินดีที่มหาวิทยาลัยฯ ทุกแห่งในประเทศไทยต้องมีการฝึกหลักข้อหนึ่ง คือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงทำให้ศิลปวัฒนธรรมถูกบรรจุเข้าไปในหลักสูตร การเรียนการสอน และเป็นผลให้ศิลปวัฒนธรรมได้รับการสืบสาน สร้างสรรค์ และอนุรักษ์ให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเช่นกัน ที่ได้ปฏิบัติภารกิจนี้ ดังนั้น จึงมีผลงานในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในสารรักษ์วัฒนธรรมฉบับนี้จะได้นำเสนอผลงานศิลปวัฒนธรรมของทั้ง ๙ คณะ เช่น ร้อยเรียงกรองผกา ศิลปงานบัวแบบไทย วัฒนธรรมย้อนยุค ปลูกกระแสด้านวัฒนธรรมบรรจุภัณฑ์ มูลเหตุของการสร้างพระอนุสาวรีย์ เมื่อตะวันตกออกตะวันตกที่ตุรกี หรือ ภาษาไทยในเพลงไทยสากล (ลูกกรุง)

สารรักษ์วัฒนธรรม มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นสื่อสำคัญ เพื่อการสืบสานถ่ายทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าของคนไทยที่แสดงถึงการดำรงความเป็นไทยสืบไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งของมหาวิทยาลัยฯ และอื่นๆ ที่น่าสนใจ
2. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมของบุคลากร ในมหาวิทยาลัยฯ อันเป็นหนึ่งในภารกิจ

ขอเชิญคุณอาจารย์ส่บทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมเผยแพร่

ใน “สารรักษ์วัฒนธรรม” ได้ที่กองศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๕๐๗ ถนนนครสวรรค์ แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๐๖๕๙ www.cul.offpr.mutp.ac.th

ถวายราชสดุดี สมเด็จพระภัทรมหาราช แห่งมหาชนชาวสยาม

วสันตดิถีฉกฉก ๑๔

ได้รับโปรดเกล้าฯ รัช

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

บุญแห่งบุญที่บุญอน

ดลรัศมีประจักษ์

ยาดมเอื้อน ณ อินทรประเทศ

ดลรัศมีประจักษ์

เนาเนื้อที่เกื้อกูลดลรัศ

เพื่อผองพสกนิกร

ทรงเป็นพลัง ณ ปอผี

แตกแยกเสนาวิชัย

โพธิ์ที่สำราญดุริ

เกิดได้มีศรีสุภา

อัญเชิญพระศรีรัตน

ภูธรเจริญอวย

เกริกก้องพระอิสร

มีขวัญสยามมน

เพริศแพร้วพณ

ร้อยอรอุปราชา

พรตที่ศฤง

มนเพื่อประ

วรเจกเท

สุพคุณอัน

ทมนเวศ

อดิคม

ปฏิบัติอ

ทวิศุภ

สุริยที่

นิรมล

รติพิ

ปฐพี

พิริย

อนัน

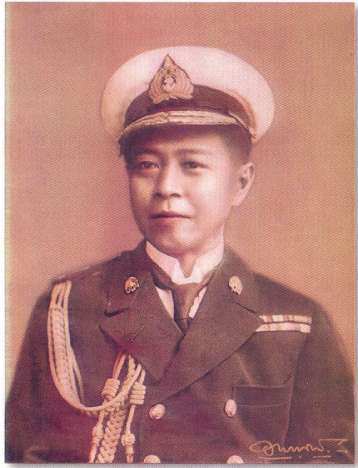
สุริย

ศิริม

อภิ

สุคติ

นางสาวพรกนก ศรีงาม: ประพันธ์

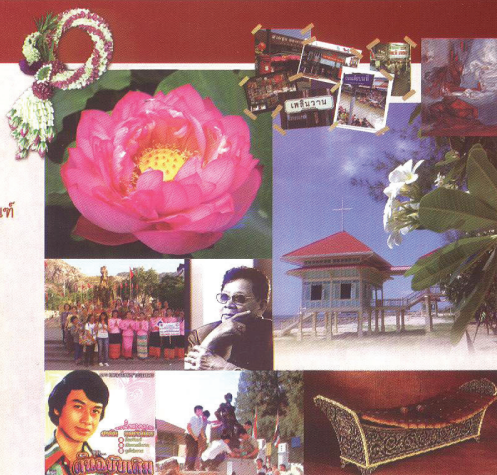

อันเนื่องมาจาก

พลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พระองค์มีพระมหากรุณาธิคุณต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อย่างหาที่สุดมิได้ เนื่องจากที่ตั้งของคณะบริหารธุรกิจ และ คณะศิลปศาสตร์ในปัจจุบัน เป็นที่ดินซึ่งเดิมเคยเป็นวังที่ประทับของ พระองค์ โดยมหาวิทยาลัยใช้เป็นที่ตั้ง ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๒ และอยู่ยั้งยืน มาจนถึงปัจจุบัน การที่ได้มาตั้งหลักปักอยู่ที่นี่ ได้รับความร่มเย็นเป็นสุข มีความเจริญก้าวหน้า ไม่ต้องระแวงร้อนไปเหมือนกาลก่อนนั้น เชื่อกันว่า เป็นเพราะพระบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ ของผู้ทรงเป็นเจ้าของที่ดินนี้มาก่อน และในสมัยที่พลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่นั้น ได้ทรงประกอบคุณงามความดีแก่ประเทศไทย เป็นเนกประการ ทรงได้รับความยกย่องว่าเป็น “พระบิดาแห่งกองทัพเรือไทย” ทรงมีความเชี่ยวชาญ เก่งกล้าสามารถทางการแพทย์แผนไทย และทาง โสยศาสตร์พิเศษ ทรงศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง และเสด็จไปรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้กับประชาชนด้วยพระองค์เองไม่ว่าคนไทยหรือคนจีน จนกระทั่ง ชาวจีนย่านสำเพ็งที่ทราบซึ่งในพระมหากรุณาธิคุณ และได้เรียกพระองค์ท่านว่า “เตี้ย” ซึ่งหมายถึงพ่อทำให้ในเวลาต่อมาทหารเรือได้เรียก พระองค์ว่า “เตี้ยเตี้ย” สำหรับในหมู่คนใช้ชาวไทย ที่พระองค์รักษานั้น มักจะเรียกขานนามพระองค์ว่า “หมอพร” และแม้พระองค์จะสิ้นพระชนม์ ไปแล้วเป็นเวลานานก็ยังทรงเป็นที่เคารพสักการะและกล่าวขวัญ ถึงอย่างกว้างขวางในหมู่ประชาชนทั่วไป ถึงกับพากันถวายพระนามว่า “เจ้าพ่อ กรมหลวงชุมพร” และเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวคณะบริหารธุรกิจ และ ชาวพณิชยการพระนคร มากกว่า ๑๐๐ ปี

สารบัญ

- ๔..... อาศิรพาพราสดุดี
- ๕..... สารจากอธิการบดี
- ๖..... มูลเหตุของการสร้างพระอนุสาวรีย์
- ๘..... ร้อยเรียง กรองพกา ศิลปะงานบัวแบบไทย
- ๑๐..... วัฒนธรรมย้อนยุค ปลุกกระแส นวัตกรรมบรรจุภัณฑ์
- ๑๒..... วังสุดท้ายชายทะเล
- ๑๔..... เมื่อตะวันออกสวมกอดตะวันตก ที่ตุรกี
- ๑๖..... เพลงลูกทุ่งไทย...สายใยวัฒนธรรม
- ๑๘..... ศิลปวิจิตร
- ๒๐..... ความดีเสียงดนตรีไทยกับดนตรีสากล
- ๒๒..... ภาษาไทยในเพลงไทยสากล (ลูกกรุง)
- ๒๔..... พลังงานทดแทนในอนาคตของประเทศไทย
- ๒๖..... ปกป้องวัฒนธรรม

สารวัักษ์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สารจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความภาคภูมิใจ ที่ได้ทำหน้าที่ ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสืบสานวัฒนธรรม นับเป็นการกิจสำคัญภารกิจหนึ่งของมหาวิทยาลัยฯ และเป็นภารกิจหลักของชาติ เพราะการรักษาวัฒนธรรมอันดีงาม ของเราไว้ได้นั้น เท่ากับการรักษาเอกราชของชาติไว้ให้ลูกหลานสืบไป

การดำเนินการในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสืบสาน วัฒนธรรมที่ผ่านมามหาวิทยาลัยฯ มีนโยบายและแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยฯ และยุทธศาสตร์ ของชาติ กิจกรรมที่จัดมุ่งสืบสานศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ให้กับนักศึกษา บุคลากร และเจ้าหน้าที่ภายในมหาวิทยาลัยฯ ตลอดจน ชุมชน และเครือข่ายความร่วมมือด้านวัฒนธรรมกับหน่วยงาน ภายนอก ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ สารวัักษ์วัฒนธรรม จัดเป็นเวทีที่สำคัญ ที่มหาวิทยาลัยฯ ได้เผยแพร่ผลงานการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยฯ ให้เป็นที่ประจักษ์ ซึ่งเป็นผลงาน ที่มหาวิทยาลัยฯ ได้บูรณาการงานศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการเรียน การสอนในชั้นเรียน การศึกษาค้นคว้าวิจัย และการบริการวิชาการ แก่สังคม ซึ่งเป็นที่น่าชื่นชมด้วยหลักการนี้เองย่อมส่งผลให้ศิลป วัฒนธรรม ของไทยอยู่คู่กับคนไทยอย่างยั่งยืน เพราะนักศึกษาที่เป็น เยาวชนและเป็นกำลังสำคัญ ของชาติในอนาคตจะได้นำศิลปวัฒนธรรม เข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตของตนเองอย่างสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสารวัักษ์วัฒนธรรมฉบับ นี้จะได้สื่อสารถ่ายทอดและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามให้คน ไทยได้ชื่นชมและตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยสืบไป

(รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เลิศธิต)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ร้อยเอกสุวิทย์ ทัดพิทักษ์กุล นายก
สมาคมนักเรียนเก่าพณิขการ ได้มีดำริจะสร้างพระอนุสาวรีย์
พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
ขึ้นที่วิทยาลัยพณิขการพระนคร เพื่อเป็นที่เคารพสักการะ
ด้วยเหตุที่สถานศึกษาแห่งนี้ ได้เข้ามาอยู่ ณ รั้งที่ประทับเดิม
ผู้ที่อาศัยอยู่ ณ ที่นี้ทุกคน ยึดพระองค์ท่านเป็นศูนย์รวมจิตใจ
เมื่อ ศาสตราจารย์ธรรมบุญ อัครพานิช ผู้อำนวยการวิทยาลัย
พณิขการพระนคร ทราบความดำริข้อนี้ จึงเห็นชอบตกลง
จากนั้น วิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้ นายอัศวิน พิชญโยธิน เป็น
สถาปนิก มีหน้าที่ออกแบบทั่วไป นายสนั่น ศิลากร นายช่างปั้น
กรมศิลปากร เป็นผู้ปั้นหุ่นพระรูป และนายถวิล ศรีอินคำ
เป็นผู้หล่อพระรูป

มูลเหตุของการสร้าง

พระอนุสาวรีย์

การก่อร่างสร้างพระอนุสาวรีย์แห่งนี้ขึ้น ก็ด้วยเหตุสำคัญ
๒ ประการ คือ

ประการแรก เนื่องมาจากสถานศึกษาแห่งนี้ ได้
ก่อกำเนิดขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓ แต่ไม่มีสถานที่ตั้งเป็นหลักแหล่ง
เหมือนสถานศึกษาอื่น ๆ ต้องอพยพโยกย้ายไปอาศัยเรียน
ในที่ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าสิบแห่ง จนมีคำกล่าวกันว่า “เดี๋ยวหลง
เข้าวัด เดี่ยวพลัดเข้าวัง” ซึ่งก็หมายความว่า บางครั้งก็ต้อง
อาศัยที่วัด บางครั้งก็อาศัยเรียนตามวังต่าง ๆ สลับกันอยู่
ตลอดมา ทั้งนี้ก็เนื่องจากความจำเป็นนานาประการ จนถึง
พ.ศ. ๒๔๙๒ จึงได้เข้ามาอยู่ ณ ที่ดินซึ่งเดิมเคยเป็นวังที่ประทับ
ของพลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
และอยู่ยั้งยืนมาจนถึงปัจจุบันนี้ การที่ได้มาตั้งหลักปักอยู่ ณ
ที่นี้ ได้รับความร่มเย็นเป็นสุข มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นเป็น
ลำดับ ไม่ต้องระเหเรว่นไปเหมือนเมื่อกาลก่อนนั้น เชื่อกันว่า
เป็นเพราะพระบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ของผู้ทรงเป็นเจ้าของที่ดิน
ผืนนี้มาก่อน ประการหนึ่ง

ประการที่สอง ในสมัยที่ พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ
กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่นั้น
ได้ทรงประกอบคุณงามความดีแก่ประเทศชาติเป็นอนเนกประการ

ร้อยเอกสุวิทย์ ทัดพิทักษ์กุล

ศาสตราจารย์ธรรมบุญ อัครพานิช

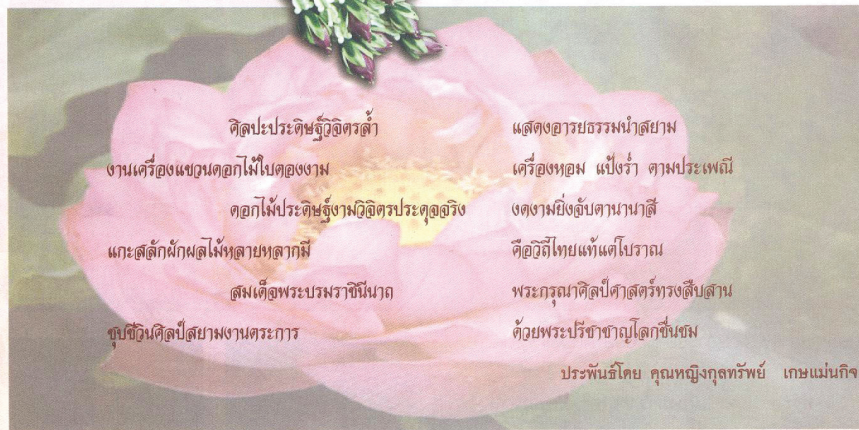
ทรงได้รับความยกย่องว่าเป็น “พระบิดาแห่งกองทัพเรือไทย”
ทรงมีความเชี่ยวชาญเก่งกล้าสามารถทางการแพทย์แผนโบราณ
และทางไสยศาสตร์เป็นพิเศษ ทรงมีพระเมตตาอุปการะ
ช่วยเหลือบุคคลทุกชาติชั้นวรรณะ และแม้จะสิ้นพระชนม์
ไปแล้วเป็นเวลานาน ก็ยังทรงเป็นที่เคารพสักการะและ
กล่าวขวัญถึงอย่างกว้างขวางในหมู่ประชาชนทั่วไปถึงกับพากัน
ถวายพระนามว่า “เจ้าพ่อกรมหลวงชุมพร” คราบเท่าทุกวันนี้

ที่มา : นายประภค สະเพียรชัย, จกทนายเหตุ พระอนุสาวรีย์ พลเรือเอก พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

ร้อยเรียง กรองผงกา ศิลปะงานบัวแบบไทย

โดย : อาจารย์ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล

ศิลปะประดิษฐ์วิจิตรล้ำ
งานเครื่องแขวนดอกไม้ใบทองงาม
ดอกไม้ประดับงามวิจิตรประดุจอริวง
แกะสลักผักผลไม้หายากมี
ตุ้มเตี๋ยพระบรมราชินีนาถ
ทูลเชิญศิลปินสยามงานตระการ
แสดงอารยธรรมน้ำเต้าสาม
เครื่องหอม แป้งร่ำ ตามประเพณี
งดงามยิ่งล้ำตานมาลี
คือวิถีไทยแท้โบราณ
พระกรุณาติลปัสสาว์ทรงสืบสาน
ด้วยพระปรีชาญาณโลกทั้งปวง
ประพันธ์โดย คุณหญิงกฤตพรพย์ เกษแม่นกิจ

ประเทศไทย มั่งคั่งอุดมด้วยศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทั้งในด้านจิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ศิลปะประดิษฐ์หลากหลาย ประเภทที่บรรพบุรุษของไทยได้สั่งสม

ภูมิปัญญาการประดิษฐ์คิดค้นงานศิลปะสร้างสรรค์สร้างไว้ เป็นมรดกของแผ่นดิน เป็นจำนวนมาก งานศิลปะต่างๆเป็นงานวิจิตรศิลป์ที่ต้องการฝีมือ ความสามารถ ความอดทน และวิริยะอุตสาหะตลอดจนกาลเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน เมื่อสภาพ สังคมไทยเปลี่ยนแปลงรับเทคโนโลยีก้าวหน้าโดยเฉพาะวิทยาศาสตร์เข้าสู่ชีวิต คนไทยลดความวิริยะอุตสาหะในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่ล้ำค่าลง ทำให้วิธี สร้างสรรค์ผลงานบางอย่างใกล้จะสูญหาย เช่น ศิลปะการร้อยมาลัย ศิลปะการจัด พาน ศิลปะงานใบทอง และการประดิษฐ์เครื่องแขวนแบบไทย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชปรารภว่า การพระราชทาน สิ่งของให้แก่ชาวบ้านนั้นเป็นเพียงการช่วยเหลือเฉพาะหน้า ควรจะหาวิธีที่ช่วยให้ ชาวบ้านสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาวต่อไป

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ น้อมนำพระราชปรารภของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โดยการส่งเสริมให้คนไทยในภูมิภาคต่างๆ ผลิตงาน ด้านศิลปหัตถกรรมเป็นอาชีพ และทรงห่วงใยในงานศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ มีพระราชเสาวนีย์ให้ฟื้นฟู ฝึกสอนวิชาศิลปะประดิษฐ์เป็นศิลปอาชีพ เพื่อสืบสานมรดก ศิลปะของชาติไว้ให้ยั่งยืน และสืบทอดถึงอนุชนของชาติ ภายใต้การบริหารงานของ มูลนิธิศิลปอาชีพ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (บทความนำสู่ เรื่อง ศิลปอาชีพ โดยคุณหญิงอุไรวรรณ สวัสดิ์ศาสน์)

ดอกบัววัดศตมณฑล ดอกตูม

ดอกบัววัดศตมณฑล ดอกบาน

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชภัฏพระนคร ตระหนักถึงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม มุ่งพัฒนา อนุรักษ์ศิลปประดิษฐ์สร้างสรรค์งานบัวแบบไทย โดยการประยุกต์ใช้ วัสดุธรรมชาตินำกลับมาใช้สัต์ตบงกชมาประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์งานบัว แบบไทย เช่น มาลัยคล้องมือ พานพุ่ม และ พานรูปเทียนแพ เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีและงานพิธี

ดอกบัววัดศตมณฑล ลักษณะดอกมีขนาดใหญ่กลีบซ้อนกันมาก ดอกตูมทรงแบนนิยมใช้ดอกบัวตูมในการบูชาพระ ในงานพระราชพิธี หรืองานพิธี เป็นความเชื่อต่อกันมาว่าดอกบัวเปรียบเสมือนคนเรา ดอกบัวที่ชูดอกพ้นจากใต้น้ำมารับแสงสว่าง ก็เหมือนกับผู้ที่หลุดพ้น จากความทุกข์ทั้งปวง กลายเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม ถือเป็น ความหมายอันลึกซึ้งและเป็นมงคล จะเห็นได้ว่าคนไทยไม่นิยม นำดอกบัวบานมาใช้ในงานพิธีต่างๆ เพราะดอกบัวบานมีอายุการใช้งาน ระยะสั้น กลีบจะร่วงโรยตามกาลเวลา จากคุณลักษณะการใช้งานดอกบัว จึงนำแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียง มาใช้พัฒนางานศิลปะประดิษฐ์ นำกลีบดอกบัววัดศตมณฑล กลีบซ้อนด้านในผ่านกระบวนการวิจัยพัฒนา ทดลองใช้ดอกไม้การใช้งานของกลีบดอกบัววัดศตมณฑล ในโครงการวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์งานบัวแบบไทย โดยนำ กลีบบัวด้านในมาร้อยเรียงเป็นพวงมาลัย เย็บแบบกลีบบัว ดอกชำชายอุบะ พานพุ่ม พานรูปเทียนแพ ฯลฯ ประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนางานศิลปะประดิษฐ์ เน้นฝึกทักษะ การปฏิบัติ ให้กับนักศึกษา

มาลัยแบบกลีบบัว

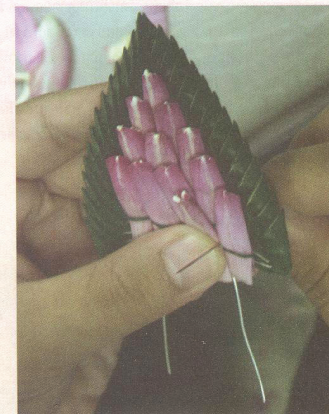
มาลัยกลีบบัว

กระแตเกาะกิ่งแก้วกลีบบัว

ดอกชำชายบัว

เย็บแบบกลีบบัว

พานรูปเทียนแพกลีบบัว

พุ่มกลีบบัว

มาลัยคล้องมือกลีบบัว

มาลัยชำราย

และสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน พัฒนาเป็นอาชีพเชิงเศรษฐกิจ สร้างสรรค์สำหรับประชาชนทั่วไป เพื่อสืบสานงานศิลปอาชีพ อันเป็นมรดก และเอกลักษณ์ของชาติไทย

งานศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มุ่งมั่นที่จะสืบสานวัฒนธรรมด้านศิลปะประดิษฐ์เชิงอนุรักษ์ให้อยู่คู่กับ ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ในยุคของสังคมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี การสื่อสารที่ทันสมัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์เป็นหน่วยงาน ทางการศึกษา ที่ประยุกต์ใช้และสอดแทรกงานศิลปวัฒนธรรมควบคู่ ในเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนด้านทักษะวิชาชีพ และงาน วิจัยด้านคหกรรมศาสตร์ เพื่อการอนุรักษ์และส่งเสริมให้เยาวชนของชาติ รักและหวงแหนศิลปของแผ่นดินสืบไป

วัฒนธรรมย้อนยุค ปลุกกระแส นวัตกรรมบรรจุภัณฑ์ Back to innovation packaging

อาจารย์ธานี สุคนธชาติ
หัวหน้าสาขาการออกแบบบรรจุภัณฑ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

กระแสความนิยมในการสร้างตลาดแบบย้อนยุคกลายเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละจังหวัดไปโดยปริยาย ซึ่งถือว่าเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้ากระจายรายได้สู่ชุมชน สินค้าที่จำหน่ายในตลาดย้อนยุคส่วนใหญ่จะเน้นสินค้าอุปโภค บริโภค เครื่องใช้ไม้สอย งานหัตถกรรม รวมถึงสินค้าโชห่วยต่างๆในยุคพันล้านหรือเมื่อประมาณ ๓๐ กว่าปีมาแล้ว คำว่า “โชห่วย” มาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว โช (หรือออกเสียงให้ถูกต้องว่า... “โซว”) หมายถึง เบ็ดเตล็ด จุกจิก ทั่วๆไป ห่วย หมายถึง สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมความ ก็คือ ร้านที่ขายของเบ็ดเตล็ด ทุก ๆ อย่างในชีวิตประจำวันนั่นเอง

ภาพสินค้าจากร้านคุณเมิร์ก โทร. ๐๘๕-๗๔๔๓๗๓๒
อ้างอิง <http://www.thaiscooter.com/forums/showthread.php?p=377810&page=1>

สินค้าโชห่วยยุคพันล้านที่ปัจจุบันหาได้ยากและเป็นที่แสวงหาของนักสะสมเพื่อการนำไปเพื่อประดับตกแต่งหรือใช้ในการแลกเปลี่ยนเท่านั้น ลักษณะการนำไปใช้ดังกล่าวเป็นการมองในมิติเพียงด้านเดียว มิได้มองให้ลึกซึ้งถึงแก่นแท้และนำมาเชื่อมโยงต่อยอดกับชีวิตประจำวันในยุคสหัสวรรษใหม่นี้ ทำให้วัฒนธรรมแห่งการสะสมสิ่งของเหล่านี้กลายเป็น “วัฒนธรรมที่ไม่มีพลัง” แต่หากมีการนำความคิดที่แยบยลของนักออกแบบรุ่นเก่า มาจัดระบบเรียงให้เป็นระเบียบสร้างสรรค์เป็นงานออกแบบบรรจุภัณฑ์ วัฒนธรรมแห่งการสะสมเหล่านี้จะถูกแปรค่าจากความคิดให้แพร่ซุกจิกสร้างสรรค์และกลายเป็น “วัฒนธรรมแห่งปัญญา” และนวัตกรรมแห่งอนาคต ก็เป็นไปได้ ซึ่งคนในยุคนี้อาจใช้วิธีต่อความคิดดังกล่าวโดยใช้หลักการลอกเลียนอย่างสร้างสรรค์ (Copy and Development) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า C & D

ภาพ ตลาดเก่าย้อนยุคในหลายจังหวัด

โดยทั่วไปจะสังเกตได้ว่าบรรจุภัณฑ์จะกลายเป็นขยะทันทีหลังจากสินค้าถูกเปิดออกใช้หรือใช้งานหมดแล้ว ขณะเดียวกันซากบรรจุภัณฑ์ยังก่อผลในด้านลบกับสิ่งแวดล้อม ทั้งจากการย่อยสลายที่ต้องใช้เวลานาน และจากการผลิตที่ต้องปล่อยมลสารของโรงงานผู้ผลิตออกมาโดยที่เราไม่รู้ตัว แต่หากศึกษาและวิเคราะห์บรรจุภัณฑ์ของสินค้าโชห่วยยุคพันล้านอย่างลึกซึ้งแล้วจะเห็นได้ว่ามันกลับไปสอดคล้องกับทฤษฎีการออกแบบเชิงนิเวศเศรษฐกิจ หรือ Eco-Design (Economic & Ecological Design) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้ในปัจจุบันเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาและเฟ้นหาผลกระทบของขยะที่ทำให้เกิดสภาวะโลกร้อน ตลอดจนการสร้างผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งที่บรรจุภัณฑ์ของสินค้าโชห่วยยุคพันล้านได้เริ่มดำเนินการสอดคล้องกับทฤษฎีนี้มามากกว่า ๓๐ ปี แล้วจึงจะเห็นได้จากตัวอย่างของสินค้าที่หยิบยกดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. การหลีกเลี่ยงบรรจุภัณฑ์ที่เกินความจำเป็นในการใช้งาน

บรรจุภัณฑ์นั้นองค์ประกอบในการใช้เพื่อวัตถุประสงค์การด้ายเพียงอย่างเดียวไม่ได้มีส่วนประกอบที่เป็นพลาสติกแต่อย่างใดซึ่งถือว่าเป็นการลดการใช้วัสดุที่เกินความจำเป็นซึ่งแตกต่างกับบรรจุภัณฑ์ในยุคปัจจุบัน

แม้ว่าปัจจุบันวิทยาการต่างๆจะก้าวล้ำไปมากวัสดุบรรจุภัณฑ์สามารถยืดอายุและคุณภาพของสินค้าได้ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการก็ตามแต่วัสดุชนิดใหม่กลับย่อยสลายยากกว่าวัสดุเดิม รวมถึงยากต่อการรวมเพื่อการหลอมกลับมาใช้ใหม่ได้อีก

๒. การใช้ซ้ำและการเติม

ในยุคก่อนจะเห็นการซื้อลูกอมซึ่งเมื่อขายลูกอมหมดจะสามารถนำมาเติม ทำให้บรรจุภัณฑ์สามารถยืดอายุการใช้รูปแบบนี้ยังเห็นได้ในยุคปัจจุบัน แต่อาจมีวิธีทางการตลาดอื่นเข้ามาประกอบทำให้สิ้นเปลืองและเพิ่มปริมาณขยะได้เช่นกัน นอกจากนี้สมัยก่อนเวลาที่เราต้องการซื้อน้ำอัดลมเพื่อการดื่มแบบครอบครัว เราจะต้องนำขวดไปเพื่อเปลี่ยนทุกครั้งหากเราได้นำขวดไปจะต้องเสียค่ามัดจำเอาไว้ แต่ในปัจจุบันผลกระทบจากความเสียหายทำให้บรรจุภัณฑ์ชนิดใหม่ใช้พลาสติกซึ่งมีน้ำหนักที่เบากว่าแต่ส่งผลกระทบต่อในแง่การนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งต้องใช้พลังงานทำให้สิ้นเปลือง

๓. การเลือกวัสดุ

จะเห็นว่าสินค้าที่นำมาเป็นตัวอย่างเป็นสินค้าที่ถูกข้ามกาลเวลามาถึงยุคปัจจุบัน โดย ๒ ผลิตภัณฑ์นี้ใช้โครงสร้างที่ทำจากวัสดุต่างกันซึ่งจะเห็นได้ว่าวัสดุประเภทกระดาษที่สามารถใช้งานได้ไม่แตกต่างจากพลาสติกที่สำคัญวัสดุประเภทกระดาษสามารถย่อยสลายหรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้ง่ายกว่า นอกจากนั้นจากสินค้าตัวอย่างที่ทำจากวัสดุกระดาษยังผลิตจากกระดาษซึ่งได้การใช้วัสดุที่ได้จากการรีไซเคิลอีกด้วย

๔. การใช้งานบรรจุภัณฑ์ในหน้าที่อื่น

ในอดีตมีเหตุพบการเมืองเกิดขึ้นมากมายหนึ่งในการณรงค์ของรัฐบาลคือการให้ประชาชนถอดอมซึ่งในช่วงเวลานั้นจะเห็นได้ว่าของที่ระลึกจากธนาคารจะนิยมแจกกระปุกออมสินซึ่งเช่นเดียวกับการออกแบบบรรจุภัณฑ์ในช่วงเวลานั้นซึ่งสามารถสอดแทรกแนวคิดของนโยบายของภาครัฐกระบวนออกแบบบรรจุภัณฑ์ได้อย่างลงตัว นอกจากนั้นการนำสื่อโฆษณาเข้ามาไว้ในกราฟฟิกันบ้าง อาจเป็นการสร้างรายได้จากการขายโฆษณาหรือการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ผ่านช่องทางสินค้าที่ติดตลาดอยู่แล้วดังตัวอย่างกล่องไม้ขีดซึ่งมีโฆษณาน้ำปลาติดอยู่ด้วย

ภาพจาก <http://www.libraryhub.info/archives/5308>

๕. การพัฒนาการออกแบบกราฟฟิกับบรรจุภัณฑ์

โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

หากพูดถึง ดึงดูดใจ คนในอายุในช่วง ๓๐ ต้นๆ คงไม่มีใครไม่รู้ถึงจุดดึงดูดซึ่งเป็นจุดขายแบบประสคัสและบรรจุของได้หลากหลายชนิด โดยเฉพาะเสื้อผ้าในอดีตอาจเป็นข้อดีของการมีเทคโนโลยีการผลิตแบบพื้นฐานลักษณะการพิมพ์บนเสื้อผ้าในช่วงนั้นอาจเป็นระบบเฟล็กโซกราฟฟิค หรือ ระบบเลเซอร์เพรส ผ้าปลั่งๆยุคนี้เป็นระบบพิมพ์แบบตรายางทั่วๆไปอาจต่างกันเพียงวัสดุผ้าแม่พิมพ์เท่านั้น แต่การที่ยังไม่มีเทคโนโลยีขั้นสูงมากกลับกลายเป็นข้อดีในการใช้สีในการพิมพ์ให้น้อยลงทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ชีวิตประจำวันในยุค สหัสวรรษใหม่นี้มนุษย์ชาติดูจะเร่งรีบกันมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการรับประทานอาหารภายในรถ หรือรับประทานอาหารในที่ทำงาน ด้วยเหตุนี้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถสนองความต้องการในชีวิตประจำวันที่ไม่เปลี่ยนแปลงได้ จึงได้รับการขนานนามว่าบรรจุภัณฑ์พกพา และได้รับการพัฒนาออกมาในรูปแบบของบรรจุภัณฑ์พกพาแบบซูเปอร์มาร์เก็ตต่างๆ ทั่วโลก

บรรจุภัณฑ์ที่มีชื่อว่า บรรจุภัณฑ์พกพาประกอบด้วยคุณสมบัติต่างๆ เหล่านี้

๑. สามารถใช้มีมเดียวหยิบ ถือได้ง่าย
 ๒. มีปริมาณบรรจุเพียงพอแก่การบริโภคได้เพียงคนเดียว (Single Serving Size)
 ๓. มีการใช้งานอย่างสะดวก
 ๔. ปรุงสำเร็จและเตรียมได้ง่าย
 ๕. ไม่ต้องใช้เครื่องมือต่างๆ
- พร้อมทั้งสามารถวางบนพื้นราบและบริโภคสะดวก

วังสุดท้าย

ชายทะเล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนาจ เอี่ยมสุอ่างค์
คณะศิลปศาสตร์

ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวพันธุ์แท้คงจะหาได้ไม่ยากเมื่อพูดถึง "วังสุดท้ายชายทะเล" ในจังหวัดเพชรบุรีที่ผู้เขียนจะพูดถึงต่อไปนี้คือ **พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน** เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี เป็นพระราชวังสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๖ ตั้งอยู่ ณ ตำบลห้วยทรายเหนือ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ผู้เขียนเองเคยไปเที่ยวครั้งแรกเมื่อตอนศึกษาอยู่ประถมศึกษาปีที่ ๔ ตอนนั้นยังไม่มีการซ่อมแซมจนสวยงามเหมือนในปัจจุบัน สถาปัตยกรรมพอสมควรแต่ดูมอมจืดจางเกินไป ๆ ก็ว่าสวยนะครับ

พระราชนิเวศน์มฤคทายวัน เป็นพระตำหนักประทับแรมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สร้างเสร็จประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๗ โดยใช้ไม้สักทองทั้งหลังทอดยาวตามชายหาดสีขาวมีทิวสนริมทะเลดูแล้วบรรยายากศช่วงโรแมนติกละเลียดกันยิ่งถ้าช่วงบ่าย ๆ ได้เดินชมพระตำหนักแห่งนี้กับคนรู้ใจผู้เขียนว่ามีความสุขอย่างมากเลยนะ พระตำหนักแบ่งพื้นที่ออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่ประทับทางทิศใต้ และส่วนที่อยู่ของข้าราชการบริพารทางทิศเหนือ

พระที่นั่งที่ประทับแต่ละหมู่เป็นอาคารขึ้นเดียวยกใต้ถุนสูง

ดังเช่นบ้านไทยในสมัยอดีต ประกอบด้วยห้องที่ประทับ ที่เสวย ห้องพระกุหา และห้องพักข้าราชการบริพารผู้ตามเสด็จฯ แต่ละห้องวางเรียงกันให้รับลม มีศาลา (ทาง) เชื่อม มีหลังคาคลุมติดต่อกันยาวต่อเนื่องไปจนถึงศาลาลงสรงที่ริมหาด และผายผ้าฝ้ายในไม่ปะปนกันตามโบราณราชประเพณี

ส่วนที่อยู่ของข้าราชการบริพารนั้น อยู่นอกรั้วส่วนที่ประทับไปทางทิศเหนือ มีแนวนอนเรียบไปตามแนวชายหาด และมีอาคารบ้านพักข้าราชการสำนักฝ่ายหน้าที่ตามเสด็จฯ "โยเดีย" กัดดาการ โรงไฟฟ้า โรงรถยนต์หลวง ฯลฯ รวมทั้งสิ้น ๒๔ หลัง เกือบทั้งหมดเป็นโครงสร้างไม้เนื่องจาก ปัจจุบันยังคงเหลือบ้านเจ้าพระยารามราฆพ ซึ่งเป็นอาคารโครงสร้างคอนกรีตผสมไม้เพียงหลังเดียว

ส่วนที่ประทับนั้น มีรั้วล้อมสามด้าน ภายในมีพระที่นั่งสามหมู่ คือ **พระที่นั่งสมุทรพิมาน** เป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว **พระที่นั่งพิลาสาคร** เป็นที่ประทับของสมเด็จพระนางเจ้าอินทรศักดิศจี พระวรชายา และ**พระที่นั่งสโมสรเสวกามาตย์** เป็นท้องพระโรงและโรงละคร

๑. **พระที่นั่งสมุทรพิมาน** มีทางเดินเชื่อมต่อจากพระที่นั่งสโมสรเสวกามาตย์ลงมาทางใต้ พระที่นั่งองค์นี้เคยเป็นที่ประทับในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประกอบด้วยห้องสรง ห้องพระบรรทม และห้องทรงพระอักษร ซึ่งมีการจัดวางสิ่งของเครื่องใช้ และเครื่องเรือน ส่วนพระองค์ให้กรมอาคารส่วนกลางเป็นห้องโถงกว้างมีเพียงลูกกรงกั้นโดยรอบ ลักษณะคล้ายศาลา เป็นที่ซึ่งพระองค์โปรดประทับในเวลากลางวัน ปัจจุบันจัดตั้งโต๊ะหมู่บูชาประดิษฐานพระบรมรูป ให้คนทั่วไปได้สักการะ อาคารด้านหลังปีกทางทิศใต้ เคยเป็นที่ประทับของพระนางเจ้าสุวัทนาพระวรราชเทวี ในการเสด็จประทับครั้งที่ ๒ จากด้านหน้าของพระที่นั่งองค์นี้ มีทางเดินทอดยาวไปจดชายหาดพร้อมทั้งมีลิฟท์พลาสำหรับเปลี่ยนเครื่องทรง เมื่อเสด็จลงสรงน้ำทะเลด้วย พระที่นั่งองค์นี้นับว่ามีความสวยงามลงตัวเป็นอย่างมากของการจัดวางของการใช้สอยและทางเดินที่ทอดยาวไปจนจรดชายหาด ถือเป็นมุมที่สวยงามเป็นอย่างมากสำหรับนักถ่ายภาพที่มีสมัครเล่นและมืออาชีพ

๒. **พระที่นั่งพิลาสาคร** อยู่ถัดจากพระที่นั่งสมุทรพิมานไปทางทิศใต้ เคยเป็นที่ประทับของพระนางอินทรศักดิศจีในการเสด็จมาประทับครั้งแรก และเป็นกลุ่มอาคารสำหรับฝ่ายใน มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน และเป็นเอกเทศจากส่วนที่ประทับ มีบันไดขึ้นลงชายหาดและลิฟท์พลาริมทะเล ซึ่งทอดขนานไปกับพระที่นั่งสมุทรพิมาน

๓. **พระที่นั่งสโมสรเสวกามาตย์** สร้างเพื่อเป็นที่ประชุมและจัดงานสโมสรต่าง ๆ รวมถึงการแสดงละคร ซึ่งพระองค์ โปรดอย่างยิ่ง ลักษณะเป็นอาคารไม้สองชั้น รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขึ้นล้งเป็นโถงโล่ง ชั้นบนด้านทิศใต้ มีระเบียงเป็นที่ประทับ เวลาเสด็จออก และมีระเบียงรอบ

ปล่อยส่วนกลางโล่ง หลังระเบียงที่ประทับ มีห้องซึ่งปัจจุบันจัดแสดงเรื่องราว และสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมา และการบูรณะพระราชนิเวศน์แห่งนี้ไว้อย่างน่าชมเป็นอย่างมาก และภายในพระราชนิเวศน์แห่งนี้มี**สวนที่จัดวางไว้อย่างลงตัวพร้อมทั้งมีความสวยงาม**อยู่อีก เช่น

๑. **สวนเนินสวนนิพนธ์** สวนที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างจากพระราชนิพนธ์เรื่องนิพนธ์นิพนธ์ที่แปลมาจากเรื่องThe Merchant of Venice ของวิลเลียม เชกสเปียร์ นักประพันธ์ชื่อดังของโลกชาวอังกฤษ ที่พระองค์ท่านทรงกล่าและฉันทลักษณ์การแปลไว้คำต่อคำใกล้เคียงกับต้นฉบับจริงมากที่สุด สวนแห่งนี้ออกแบบในสไตล์เรือนกระจกและที่กำหนดสร้างไว้ ณ จุดหน้าสุดของเขตพระราชฐานก็เพื่อเป็นจุดนัดพบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่นเดียวกับเมืองเวนิส ที่เป็นสถานที่พบปะของผู้คน และเป็นแหล่งการค้า ในบทประพันธ์ของเชกสเปียร์

๒. **สวนกุณฑล** ลานกว้างที่ใช้ต้นเมฆมนานาพันธุ์ทำเป็นกำแพงล้อมรอบสวน พื้นที่ภายในสวนแห่งนี้ใช้เป็นเหมือนเวทีจัดการแสดง อาทิ การแสดงโขน การแสดงละครในฤดูหนาว รวมถึงการจัดเลี้ยงรับรองต่างๆ จากสวนกุณฑลพันธุ์ไม้หลากสีและกลิ่นหอมตัดกับสนามหญ้าสีเขียว ทอดยาวพาเราไปด้านหน้าทางขึ้นพระราชวังที่รายล้อมด้วยความร่มรื่นของไม้ยืนต้นนานาพันธุ์ และพุ่มไม้ดอกที่แข่งกันชูช่อประชันสี ราวกับภาพเขียนสีน้ำมันที่จิตรกรเอกบรรจงวาดอย่างไว้อย่างสุดฝีมือ

๓. **สวนมัทนะพาธา** อยู่ล้อมรอบด้วยระเบียงทั้งสามด้านที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระราชนิพนธ์เรื่องมัทนะพาธา หรือตำนานดอกกุหลาบ อันเป็นบทละครพูดคำฉันท์ที่มีการใช้สัมผัสและฉันทลักษณ์ได้ถูกต้องและมีความไพเราะยิ่งและได้รับการยกย่องว่าเป็นยอดบทละครพูดคำฉันท์ "สวนมัทนะพาธา ได้รับการตกแต่งอย่างสวยงามด้วยแนวไม้พุ่มลายอ่อนช้อย โดยเลือกใช้ต้นช่อ ซึ่งมีพุ่มหนาแน่น ทนแดดทน และไอทะเลัดดีต้นเอง

ตามที่คุณเขียนได้เขียนเล่าเรื่องพระราชวังในจังหวัดเพชรบุรีมาจนถึงวังสุดท้ายชายทะเลนี้ก็พอเหมาะพอดีกับการเขียนอนุสาวรีย์ของท่านผู้ว่าราชการยอศิลป์วัฒนาธรรมคือ ท่านผอ.ประสงค์ เอื้อยเจริญ จึงขอใช้โอกาสนี้ขอแสดงความยินดีกับท่านที่ได้ใช้เวลากับต้นไม้มะละสาที่ท่านรักอย่างเต็มที่พร้อมกันนี้ขอแสดงความยินดีกับท่านผู้ว่าราชการคนใหม่คือ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์เจตนา กิจเกิดแสง ที่ได้รับแต่งตั้งมาดูแลกองศิลปวัฒนธรรมอีกตำแหน่งหนึ่งก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้ว่าราชการท่านใหม่จะช่วยพัฒนากองศิลปวัฒนธรรมต่อไป และในฉบับหน้าผู้เขียนจะขอเล่าเรื่อง "พระเครื่องเมืองเพชร" แต่เป็นในแนวประวัติไม่ได้ชี้พระแต่-เห็นพระครับเพราะไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเรื่องพระเครื่อง

๑. **สวนเนินสวนนิพนธ์** สวนที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างจากพระราชนิพนธ์เรื่องนิพนธ์นิพนธ์ที่แปลมาจากเรื่องThe Merchant of Venice ของวิลเลียม เชกสเปียร์ นักประพันธ์ชื่อดังของโลกชาวอังกฤษ ที่พระองค์ท่านทรงกล่าและฉันทลักษณ์การแปลไว้คำต่อคำใกล้เคียงกับต้นฉบับจริงมากที่สุด สวนแห่งนี้ออกแบบในสไตล์เรือนกระจกและที่กำหนดสร้างไว้ ณ จุดหน้าสุดของเขตพระราชฐานก็เพื่อเป็นจุดนัดพบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่นเดียวกับเมืองเวนิส ที่เป็นสถานที่พบปะของผู้คน และเป็นแหล่งการค้า ในบทประพันธ์ของเชกสเปียร์

๒. **สวนกุณฑล** ลานกว้างที่ใช้ต้นเมฆมนานาพันธุ์ทำเป็นกำแพงล้อมรอบสวน พื้นที่ภายในสวนแห่งนี้ใช้เป็นเหมือนเวทีจัดการแสดง อาทิ การแสดงโขน การแสดงละครในฤดูหนาว รวมถึงการจัดเลี้ยงรับรองต่างๆ จากสวนกุณฑลพันธุ์ไม้หลากสีและกลิ่นหอมตัดกับสนามหญ้าสีเขียว ทอดยาวพาเราไปด้านหน้าทางขึ้นพระราชวังที่รายล้อมด้วยความร่มรื่นของไม้ยืนต้นนานาพันธุ์ และพุ่มไม้ดอกที่แข่งกันชูช่อประชันสี ราวกับภาพเขียนสีน้ำมันที่จิตรกรเอกบรรจงวาดอย่างไว้อย่างสุดฝีมือ

๓. **สวนมัทนะพาธา** อยู่ล้อมรอบด้วยระเบียงทั้งสามด้านที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระราชนิพนธ์เรื่องมัทนะพาธา หรือตำนานดอกกุหลาบ อันเป็นบทละครพูดคำฉันท์ที่มีการใช้สัมผัสและฉันทลักษณ์ได้ถูกต้องและมีความไพเราะยิ่งและได้รับการยกย่องว่าเป็นยอดบทละครพูดคำฉันท์ "สวนมัทนะพาธา ได้รับการตกแต่งอย่างสวยงามด้วยแนวไม้พุ่มลายอ่อนช้อย โดยเลือกใช้ต้นช่อ ซึ่งมีพุ่มหนาแน่น ทนแดดทน และไอทะเลัดดีต้นเอง

ตามที่คุณเขียนได้เขียนเล่าเรื่องพระราชวังในจังหวัดเพชรบุรีมาจนถึงวังสุดท้ายชายทะเลนี้ก็พอเหมาะพอดีกับการเขียนอนุสาวรีย์ของท่านผู้ว่าราชการยอศิลป์วัฒนาธรรมคือ ท่านผอ.ประสงค์ เอื้อยเจริญ จึงขอใช้โอกาสนี้ขอแสดงความยินดีกับท่านที่ได้ใช้เวลากับต้นไม้มะละสาที่ท่านรักอย่างเต็มที่พร้อมกันนี้ขอแสดงความยินดีกับท่านผู้ว่าราชการคนใหม่คือ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์เจตนา กิจเกิดแสง ที่ได้รับแต่งตั้งมาดูแลกองศิลปวัฒนธรรมอีกตำแหน่งหนึ่งก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้ว่าราชการท่านใหม่จะช่วยพัฒนากองศิลปวัฒนธรรมต่อไป และในฉบับหน้าผู้เขียนจะขอเล่าเรื่อง "พระเครื่องเมืองเพชร" แต่เป็นในแนวประวัติไม่ได้ชี้พระแต่-เห็นพระครับเพราะไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญเรื่องพระเครื่อง

เมื่อตะวันออก สวทศอดตะวันตกที่ ตุ ร กิ

“ตุรกี ดินแดนสองทวีป...สวรรค์ของนักเดินทาง”
เป็นความประทับใจของพมามันเนนนาน กิจฮาโอกาสไปสกับพลกับความงดงามของประเทศนี้สักครั้ง เพราะนอกจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของตุรกีที่เป็นประเทศสองทวีปแล้ว ตุรกียังเป็นประเทศที่ผสมผสานกับระหว่างอารยธรรมตะวันออกและตะวันตก หรืออยู่กับมนุษย์อย่างลงตัว ถือเป็นประเทศที่นักท่องเที่ยวที่สุดสำคัญด้านๆ แห่งหนึ่งของโลกที่อยู่ในใจของพม

สายๆ ของวันหนึ่ง ในช่วงปีภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๒ ผมได้รับโทรศัพท์ของ อาจารย์เยวาลักษณ์ ใจวิสุทธิพรพร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผู้ที่ผมเคารพนับถือในฐานะ “ครู” ที่เคยได้ถ่ายทอดวิชาการแสดงสาขานาฏศิลป์ไทย และแนวคิดเชิงการบริหารจัดการการแสดง รวมถึง “ครู” ที่ให้โอกาสผมเมื่อสมัยยังเป็นนักศึกษา ได้ไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ในดินแดนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสวีเดน เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และสิงคโปร์ ทำให้ได้ประสบการณ์ตรง คนหนึ่งได้เห็นโลกในมุมมองใหม่ๆ ผ่านงานสาขาวรรณกรรม ครูโหมรพาทพตามตามแบบของครู ว่า มีโครงการเผยแพร่วัฒนธรรมต่างประเทศ เป็นการรวมตัวกันระหว่างที่นักแสดงเครือข่ายที่มีความพร้อมในด้านต่างๆ ในประเทศ เพื่อเข้าร่วมกิจกรรม “เทศกาลนาฏศิลป์พื้นบ้านนานาชาติ ชั่ววันที่ ๑๒-๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓” ตอนที่ฟังครูแรกๆ ผมก็รู้สึกว่าการนี้ไม่ใช่เรื่องแปลกหรือน่าตื่นเต้นนัก เพราะที่ของครู มีโอกาสเดินทางไปแสดงต่างประเทศกันเป็นว่าเล่นอยู่แล้ว แต่พอครูชวนว่า “นายก็ขอเธอจะไปด้วยไหม คราวนี้ไปตุรกีนะ ให้เอาลูกศิษย์ไปด้วยสองคน” เท่านั้นแหละครับ หัวใจผมพองโต เป็นความรู้สึกตื่นเต้นที่สุด ที่ครูได้

อ.วัชรพงษ์ สูงปานเขา
ที่ปรึกษาชมรมศิลปการแสดง มทร.พระนคร

ให้โอกาสผมและลูกศิษย์ของผม ในนาม “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ได้ไปเผยแพร่ชื่อเสียง ถึงแม้ว่าผมจะก้าวออกจากสถาบันการศึกษาที่ครูอยู่มาแล้ว แต่ครูก็ไม่เคยลืมที่จะให้โอกาสลูกศิษย์เสมอ นี่คงเป็นปฐมบทแรกของความเป็นครูที่ผมได้เรียนรู้จากเรื่องนี้ และยังเป็นงานแรก ที่ “ชมรมศิลปการแสดง” ของเราจะได้แสดงผลถึงต่างแดนอีกด้วย

กระบวนการทางเอกสารต่างๆ ผ่านไปด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นหนังสือขออนุญาตและของประมาณสนับสนุนที่ทางกองศิลปวัฒนธรรม โดยท่านผู้อำนวยการ ประสงค์ เอียวเจริญ ได้กรุณาดำเนินการประสานให้ตั้งแต่ต้น ท่านคณบดีคณะศิลปศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชร โพธิ์สรณ์ และท่านคณบดีคณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ยรรพินธ์ มุ่งวิชา ที่ได้อนุมัติงบประมาณสนับสนุนการเดินทางรวมถึงอนุญาตให้ผมและนักศึกษาอีก ๒ คนได้ไปปฏิบัติหน้าที่ยังต่างแดน แต่โครงการนี้จะสำเร็จลงไม่ได้เลยหากขาดวิสัยทัศน์และความเห็น “มีอาฮิฟ” ของผู้บริหารที่นำเยี่ยงของท่าน รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และท่านผู้ใหญ่อธิการท่าน การคัดเลือกนักศึกษาที่จะเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อไปแสดงที่ตุรกี ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับผม เพราะตั้งแต่ก่อตั้งชมรมศิลปการแสดงขึ้นมา ก็มีนักศึกษากลุ่มแกนนำจำนวนหนึ่ง ที่มีความรับผิดชอบและมีทักษะด้านการแสดงเป็นอย่างดี มาร่วมกันสร้างสรรค์งานในชมรมฯ ลูกศิษย์สองคนของผมที่วันนี้คือ “จอย” นางสาวทิพย์วรรณ พรหมกลีกร สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ และ “บรู” นางสาวชญาณี ยศเอื้อง สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ถือว่าการเดินทางครั้งนี้เป็นก้าวที่ยิ่งใหญ่ และท้าทายสำหรับสองสาว เพราะนอกจากจะเป็นการเดินทางไปต่างประเทศครั้งแรกของทั้งสองแล้ว ยังเป็นการแบกภาระของ “ชุดวัฒนธรรมตัวแทนของมหาวิทยาลัยและประเทศไทย” เพื่อไปเผยแพร่ชื่อเสียงสู่สากลอีกด้วย

เมื่อการเดินทางเริ่มขึ้น พวกเราพร้อมคณะนักแสดงจากประเทศไทยทั้งสิ้น ๒๗ ชีวิต เฝ้าท่าสู่เมืองอิสตันบูล เมืองท่าของประเทศตุรกี โดยใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๔ ชั่วโมง รวมเวลาต่อเครื่องที่ประเทศกาตาร์ ๔ ชั่วโมง เมื่อเรามาถึงสนามบินอิสตันบูล ทางเจ้าภาพที่จัดงานในครั้งนี้ก็ได้ส่งรถบัสคันโต มารับเราไปยังเมืองที่จะทำการแสดง ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศ ชื่อเมือง อมาสยา ใช้เวลาเดินทางโดยรถบัสอีก ๑๐ ชั่วโมง ถึงแม้ว่าจะเป็นการเดินทางที่ค่อนข้างจะยาวนาน แต่ความสวยงามของภูมิประเทศสองข้างทางที่รถบัสสองเรานั่งผ่าน ก็ทำให้พวกเราเหนื่อย การแสดงในเทศกาลนาฏศิลป์พื้นบ้านนานาชาติในครั้งนี้มีประเทศเข้าร่วมทั้งหมด ๔ ประเทศ ประกอบไปด้วย ตุรกี, คาซัคสถาน, โรมาเนีย, โปแลนด์, อิรัก, รัสเซีย, มอนโดโรโก และ ประเทศไทย ถือได้ว่าเป็นประเทศจากทวีปเอเชียประเทศเดียวที่เข้าร่วมแสดงในงานนี้ นี่คงเป็นอีกหนึ่งเหตุการณ์ที่ตะวันออกมาเจอกับตะวันตกในเทศกาล ที่เมืองอมาสยาได้จัดขึ้น อมาสยา เป็นเมืองสวยงาม สมกับที่พวกเราใช้เวลาเดินทางเกือบทั้งวันมาจากประเทศไทย การแสดงที่พวกเราไปเผยแพร่ในครั้งนี้เป็นการแสดงที่สื่อให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น เชิงะลา, ราชะลิบัส, ฟอนูนา, ฟอนูเล เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ของการจัดงาน ที่ถือว่าเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้านของแต่ละประเทศ แต่ก็ยังไม่มีการแสดงที่ผสมผสานความเป็นสากล เพื่อให้ผู้ชมที่มีความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ได้เข้าใจและมีส่วนร่วมในสุนทรียภาพที่เกิดขึ้น ด้วยการนำเพลง Amazing Thailand ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยใช้ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยเมื่อหลายปีก่อน ถึงแม้จะเป็นเพลงเก่าแต่ด้วยเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ และการทำโชว์ที่ลงตัว การแสดงชุดนี้ก็ยังเคยมีการแสดงที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากผู้ชมชาวต่างชาติไม่จำเป็นแสดงที่ไหนๆ ก็ตาม นอกจากนี้เราได้มีโอกาส มอบแผ่นพับประชาสัมพันธ์และของที่ระลึกจากมหาวิทยาลัยฯ ให้แก่ทางผู้ว่าการเมืองอมาสยา และหัวหน้ากลุ่มนักแสดงจากประเทศต่างๆ อีกด้วย

เมื่อเทศกาลนาฏศิลป์พื้นบ้านนานาชาติ ที่ใช้ระยะเวลาเกือบสองสัปดาห์ใกล้สิ้นสุดลง ผมได้สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่หลายอย่าง จากเจอกับ บรู ผ่านมุมมองในฐานะครูกับลูกศิษย์ และในฐานะเพื่อนร่วมเดินทาง การต้องปรับตัวให้เข้ากับภาษาและวัฒนธรรมใหม่ๆ อาหารที่ไม่คุ้นเคย อาหารที่ไม่คุ้นชิน และความต่างของเวลาท้องถิ่นที่นับกับบ้านเรา เป็นบททดสอบเบื้องต้นกับการใช้ชีวิตนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับนักแสดงที่มาจากประเทศอื่นๆ แล้ว นักแสดงไทยของ

เราไม่ได้ด้อยในเรื่องความสามารถในด้านการเล่นเลย แต่ที่ผมประเมินและคาดว่าเราเหนือกว่า ก็คือ ความรับผิดชอบและความอดทนของการมีส่วนร่วมในการแสดง นั่นคือ พวกเราให้ความสำคัญกับรายละเอียดเล็กๆน้อยๆ ที่จะเกิดขึ้นในทุกวันที่บนเวทีการแสดง ไม่ว่าจะเป็น เสื้อผ้า การแต่งหน้า การทำผม ที่พวกเราใช้เวลาหลายชั่วโมงในการเตรียมความพร้อม กับปรากฏตัวเพียง ๕-๗ นาทีที่จะให้คนดูได้ชื่นชม การให้ความสำคัญกับการเข้า-ออกฉาก การให้กำลังใจกันระหว่างนักแสดง และการให้ความเคารพของนักแสดงรุ่นลูกศิษย์ที่มีต่อนักแสดงรุ่นครู เพราะเราจะยอมให้หรือยอมมากับทุกคนหลังจากที่โชว์โชว์โชว์ของเราจบลง

ผมเชื่อว่า แบบฝึกหัดที่ยิ่งใหญ่ที่นักศึกษาทั้ง ๒ ของเราได้รับเป็นแบบฝึกหัดที่ได้ในหลักสูตรโดยอ้อมแล้ว การประเมินตนเองด้วยประสบการณ์การเรียนรู้ที่นักศึกษาของเราได้พบเจอ เมื่อต้องทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาจากหลายชาติ เป็นสิ่งท้าทายและก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ครูคนไหนๆ ก็คงสอนให้พวกเขาไม่ได้ ต้องเรียนที่ใหญ่มากและห่างไกลจากบ้านเกิด โดยมิเพื่อนร่วมห้องเป็นนักแสดง จาก ๔ ประเทศ คงได้ทำให้นักศึกษาของเราได้มุมมอง และข้อคิดใหม่ๆ ที่จะนำกลับมาถ่ายทอดให้เพื่อนๆ ในห้องเรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ได้ร่วมซึมซับและเรียนรู้ร่วมกันไม่มากก็น้อย ผมเห็นภาพตัวเองฉายซ้ำเมื่อสมัยผมเป็นนักศึกษา และได้มีโอกาสเดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมต่างประเทศ ก็ครั้งนี้ คราวนี้เราเป็นครู ที่ได้ให้โอกาส ลูกศิษย์ของเราในเส้นทางเรียนรู้สาขาวรรณกรรมที่ยิ่งใหญ่

ก่อนที่คณะเราจะต้องเดินทางจากเมืองอมาสยา เพื่อนชาวตุรกีของเราที่ไม่ลืมที่จะนำสิริธรรมชาติที่เรียกว่า “คานา” ตามภาษาพื้นเมือง ลักษณะเหมือนแวนนา ที่ใช้แทนที่มือบ้านเรา มาแถมให้เพื่อเป็นการอวยพรให้โชคดี เดินทางโดยสวัสดิภาพ หากเป็นผู้หญิงก็จะแถมที่ผ้ามือ ส่วนผู้ชายก็จะถูกแถมที่ผ้ามือ แลกกับที่พวกเราสอนพวกเขาให้ และกล่าวคำว่า “สวัสดี” ถือเป็นอีกหนึ่งการแลกเปลี่ยนด้วยมิตรภาพ ที่พวกเราได้รับการเดินทางครั้งนี้ สมนับสุดท้ายก่อนกลับประเทศไทย พวกเราได้มีโอกาสแวะเยี่ยมชมความงามจากสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆของเมืองอิสตันบูล และความอัศจรรย์ที่ได้เห็นทวีปเอเชีย และยุโรป พร้อมๆกัน เอาเป็นว่าถ้ามีโอกาส ผมขอรับใช้ท่านผู้อ่าน ด้วยการเรียบเรียงบทความที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว อิสตันบูล อย่างเต็มรูปแบบในครั้งต่อไปนะครับ

เพลงลูกทุ่งไทย...สายใยวัฒนธรรม

ตอน... “อ่อนจันทร์”

โดย...ดาวประจำเมือง

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า

ขอแหวนทองแดง

ขอช้างขอม้า

ขอแก้ว

ขอเตียงตั้ง

ขอละคร

ขอยายขู

ขอยายเกิด

ขอข้าวขอแกง

ผูกมือน้องข้า

ให้น้องข้าขี่

ให้น้องข้านั่ง

ให้น้องข้านอน

ให้น้องข้าดู

เลี้ยงน้องข้าเกิด

เลี้ยงตัวข้าเอง

ผมมีความผูกพันกับจันทร์มาตั้งแต่เกิด เพราะเป็นลูกชนบท ที่ได้เห็น แสงจันทร์แจ่มฟ้าในคืนเดือนหงาย ทองจำกลอนสี่ข้างต้นนี้ได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำและสนุกสนาน จันทร์เป็นสิ่งที่สูงค่าและงดงามที่สุด เพราะเป็นชื่อของแม่ที่ผมเทิดทูนยิ่ง จันทร์ยังอยู่กับผมทุกวันขึ้น ๑๕ ค่ำ

ครูฉลอง ภู่งาม ประพันธ์คำร้องและทำนองเพลง “อ่อนจันทร์” ให้ประยงค์ ปราบชัยใจ (ยงค์) นักร้องหนุ่มรูปร่าง ร่ามสูงสง่า แววดาชื่อ จากเมืองโคราช เป็นผู้ขับร้องได้รับความนิยมล้นหลามด้วยเนื้อร้องที่ฟังง่าย คันทูหีบคนฟังเพลงทุกเพศวัย แม้ในปัจจุบันก็ยังเป็นที่นิยมของคอเพลงลูกทุ่งให้สามารถร้องตามและฮัมคลอไปได้

“อ่อนจันทร์” เป็นเพลงที่ได้รับรางวัล “เสาอากาศทองคำ ส.ส.ส. ปี ๒๕๒๐” ประเภทนักร้องดีเด่น และสร้างชื่อเสียงให้กับศรัทธ เมฆวิเชียร ขึ้นสู่นักร้องยอดนิยมและมีผลงานเพลงดังตามมาอีกหลายเพลง เช่น พายจัต จูบไม่หวาน ทหารเกณฑ์ปลัดสอง และเสียงขอสังสาว เป็นต้น ต่อมาเมื่อมีการจัดงาน “กึ่งศตวรรษลูกทุ่งไทย” ในวันที่ ๑๑ กันยายน

๒๕๓๒ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย “อ่อนจันทร์” เป็นหนึ่งใน ๕๐ เนื้อเพลงที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเพลงดีเด่นในครั้งนั้นด้วย เนื้อเพลงประพันธ์ไว้ดังนี้

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า
แต่นี้ขอแหวนพลอยแดง
ขอช้างมิ่ง
กราบไหว้วอนขอละครไทย
จันทร์เอ๋ยช่วยด้วย
หมดทางฝันแม้ฝันใจดำ
ขอเพชรแพงๆ
อย่าเจียนขโมยทองคำลี้กต้น

ก่อนเคยขอข้าวขอแกง
ผูกมือน้องข้าแล้วจันทร์จะว่าอย่างไร
ขอม้าสักตัวไม่ได้
ขอเอามาให้น้องข้าจะได้หัดขี่
ได้ยืนแล้วช่วยรับค่า
ข้าครองใจ เพราะคงไม่ได้แจ่มจันทร์
ขอเบงคส์สักเรือกำปั่น
ขอเอามาหมั้นสักสองสามวันจะคืน

ครูฉลอง ภู่งาม มีความชาญฉลาด ที่จะเลือกเด็ดคำง่ายๆ จากกลอนชาวบ้านมาถอดอ้อ้น ให้หนุ่มร้องจับสาวได้อย่างน่ารักและเห็นภาพลักษณ์ในวิถีชีวิตที่สะท้อนวิถีไทยได้อย่างเหมาะสมเจาะลึกทีเดียว สอดรับกับทรรศนด้านเพลงลูกทุ่งไทย ของศิลปินแห่งชาติ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ที่ว่า

“...เพลงลูกทุ่งลูกถิ่นแผ่นดินไทย

ฟังเมื่อไรร้องเมื่อไรไม่เคยเบื่อ

มนต์แผ่นดินวิญญานผสวนเจือ

จากเลือดเนื้อและเหงื่องามความเป็นไทย”

วันนี้ของศรัทธ เมฆวิเชียร หรือชื่อเดิม ประยงค์ ปราบชัยใจ (ยงค์) ต้องต่อสู้กับอาการป่วยด้วยโรคไวรัสตับ ซึ่งต้องใช้ยารักษาตัวไม่น้อย ซึ่งผลจากการโหมงานหนักและการพักผ่อนน้อยในช่วงที่เดินสาย โดยไม่ได้รับมรดะวังรักษาสุขภาพ แต่ก็ยังคงได้รับเชิญร้องเพลงหาเลี้ยงชีพ ด้วยใจรักและผูกพันในอาชีพนี้ พร้อมกับจำทำนายนคาราโอเกะ ๓๐ เพลง รักโดนใจ ประกอบด้วย วีซีดี ๒ แผ่น และเอ็มพี ๓ เพลงไพเราะ ๑๐๐ เพลง จากต้นฉบับเดิม ทั้ง ๒ ชนิดที่ว่านี้ราคาชุดละ ๑๐๐ บาท

ผมขอเป็นสื่อกลางเพื่อช่วยนำเสนอสิ่งดีๆ มีคุณค่า ให้กับวงการลูกทุ่งไทยและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากจะเชิญศรัทธ เมฆวิเชียร ไปให้ความบันเทิงบ้าง สามารถติดต่อได้ที่ หมายเลข ๐๕๐-๙๙๕-๐๕๐๓ ผมยินดีเป็นผู้ประสานงานให้ โดยไม่คิดค่าเหนื่อยหน้าแม้แค่สตางค์แดงเดียว

ศิลปะวิจักษ์ ศิลปะกับวัฒนธรรม

โดย : คำแก้ว บ้านใหม่

วัฒนธรรมในมิติทัศน์ของนักมานุษยวิทยา ได้มุ่งเน้นเกี่ยวกับระบบความเชื่อและค่านิยมทางสังคม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ อันเป็นเรื่องระบบความรู้ ความเชื่อ ระเบียบ ประเพณี ศิลปะ จริยธรรม มาตรฐานทางพฤติกรรมที่สังคมนั้นๆ ยอมรับ กล่าวเป็นความคิดรวบยอดคือ วิถีชีวิตของคนในสังคม (Way of life) หากพิจารณาคุณค่าและความหมาย คำว่า วัฒนธรรม มีคำว่า “วัฒนธรรม” ที่เกี่ยวข้องกับความจริงของงาน การพัฒนาปรับปรุง ให้มีความเหมาะสม และคำว่า “ธรรมะ” เป็นเรื่องของความดี ความงาม ความเป็นธรรม ความเป็นธรรมชาติ ดังนั้นมนุษย์ในแต่ละกลุ่มจึงมีข้อตกลงในการถ่ายทอดแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติแบบต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความเชื่อและยึดถือปฏิบัติ สืบทอดกันมาจนเรียกได้ว่าเป็น “วัฒนธรรม”

ในสังคมไทย ได้พยายามตีความคำว่า “วัฒนธรรม” ในฐานะของคำและความหมาย เมื่อราวๆ ๔๐ ปีมาแล้ว ในยุคก่อนเราใช้คำว่า “ธรรมเนียมเก่า” ดังปรากฏในหนังสือ “อารยะวิวัฒน์” ที่เขียนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ ของ ก.ศ.ร. กุหลาบ (นามแฝงของกุหลาบ ตฤณานนท์) ที่เขียนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับวัฒนธรรม มีคำว่า “ชนบธรรมเนียมเรียบร้อย” ด้วยการลงเส้นต่อท้ายเพื่อขยายความและแสดงนัยของธรรมเนียมที่ดีและนัยเกี่ยวกับความเจริญขึ้น อันหมายถึงคำว่า ศิวิไลซ์ ต่อมาคำดังกล่าวนี้ถูกบัญญัติขึ้นเป็นภาษาไทยว่า “อารยธรรม” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการตีความในขณะนั้น

ต่อมาเราได้ทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Culture (คัลเชอร์) ดังที่ปรากฏในปาฐกถาของกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ เรื่อง “ภาวะอย่างไรหนอที่เรียกว่า ศิวิไลซ์” ที่ทรงแสดงปาฐกถาที่สามัคยาจารย์สโมสรสถาน เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ นอกจากนี้คำว่า “วัฒนธรรม” ยังได้ปรากฏในงานเขียนของ จาคัด พलगูร

ถวัลย์ ธีรดี
Earth (1986)

จากหนังสือเรื่อง “ปรัชญาของสยามใหม่” ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ โดยเนื้อหาจะเน้นความหมายของวัฒนธรรมไปในเรื่องของความจริงของงานที่วิวัฒนาการขึ้นมาในสังคมเป็นหลัก ส่วนการให้ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Culture” นั้น พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์ทรงเป็นผู้บัญญัติขึ้น หลังจากก่อนหน้านี้ได้แปลคำว่า “พฤติกรรม” แต่ไม่เป็นที่นิยม ต่อมาจึงทรงเปลี่ยนเป็น “วัฒนธรรม” ซึ่งสันนิษฐานว่าคงบัญญัติขึ้นในช่วงใกล้เคียงกับการออกพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๔๘๓

อร่า สุทธิพันธุ์
รามเกียรติ์ (๒๕๓๒๒)

วัฒนธรรมเป็นเสมือนสิ่งชี้นำวิถีแห่งการดำเนินชีวิตให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและสังคม สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนาอยู่ตลอดเวลาตามวิวัฒนาการทางความคิดของมนุษย์ ถึงแม้ว่ามนุษย์จะอยู่ในท่ามกลางความคิดที่หลากหลายก็ตาม แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการเหมือนกัน คือ การต้องการความอยู่รอดและความเป็นปกติสุขในสังคม

ในส่วนของ “ศิลปะ” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างกว้างขวาง การถ่ายทอดความหมายของคำว่าศิลปะจะเป็นไปตามมุมมองของผู้ให้ความหมายที่แตกต่างกันไป ศิลปะเป็นเรื่องของความงาม สิ่งใดที่หยาบไม่ถือว่าเป็นศิลปะ ดังนั้นใครก็ตามที่หยาบอาจถือได้ว่าเป็นผู้ที่บกพร่องทางสุนทรียะ ไร้อสณียม เป็นชีวิตที่ขาดความงดงาม การดำเนินชีวิตของมนุษย์มีความผูกพันกับศิลปะแทบทั้งสิ้น เช่น ศิลปะการครองใจคน ศิลปะการทำอาหาร ศิลปะการต่อสู้ ศิลปะการพูด เป็นต้น ศิลปะยังเป็นผลงานการคิดอย่างสร้างสรรค์ของมนุษย์ ที่มีจุดมุ่งหมายในการแสดงออกทางอารมณ์หลังของความคิด และทักษะในการถ่ายทอดรูปแบบ เพื่อส่งถ่ายความรู้สึกต่างๆ ที่ส่งผลต่อการสร้างประโยชน์ให้กับสังคมมนุษย์

เอกสารอ้างอิง

ยศ สันตสมบัติ. (๒๕๔๐). มนุษย์กับวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิรุณ ตั้งเจริญ.(๒๕๕๓). “ศิลปวัฒนธรรมกับคุณภาพชีวิตไทย” ในเอกสารประกอบการเสวนาศิลปวัฒนธรรม (Art and Culture Forum)

การประชุมวิชาการและวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑ ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (มธ)

ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๐๑ - ๒๐๒ สิงหาคม ๒๕๕๖. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อานันท์ กาญจนพันธุ์. (๒๕๕๖). “ความเข้าใจวัฒนธรรมในงานวิจัยสังคมไทย”ในมานุษยวิทยา ปะวัติวัฒนธรรมศึกษา, หน้า ๑-๓๓. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

งานศิลปะที่มนุษย์สร้างมักจะเชื่อมสัมพันธ์กับวิถีชีวิตชนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ อารมณ์ ศาสนา นอกจากนี้เรายังพบคำว่า ศิลปะ ที่ใช้ควบคู่กับคำว่า ศาสตร์ เช่น ศิลปศาสตร์ หรือ ศาสตร์ศิลป์ ซึ่งไม่ได้แปลว่า ศิลปะ (Art) อันเป็นผลผลิตทางความงามอย่างที่เรารู้เข้าใจ แต่แปลว่าความรู้ (Knowledge)

“ศิลปวัฒนธรรม” หรือ “วัฒนธรรมศิลปะ” เราจะเอาศิลปะเป็นตัวตั้ง หรือนำวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง ก็สุดแล้วแต่การให้น้ำหนักความสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามคำว่า “ศิลปะ” และ “วัฒนธรรม” คำสองคำนี้ถูกนำมาเชื่อมโยงกันอย่างมีมิติสัมพันธ์ ศิลปะกับวัฒนธรรม จึงไม่ใช่สิ่งที่อยู่อย่างตัวใครตัวมัน เมื่อกล่าวถึงผลงานศิลปะที่มนุษย์สร้างไม่ว่าจะเป็นทัศนศิลป์ วรรณกรรม ดนตรี การแสดง สถาปัตยกรรม สิ่งนั้นก็คือ ศิลปวัตถุ ที่เป็นผลผลิตของความคิด จินตนาการ ของมนุษย์ พฤติกรรม กระบวนการสิ่งที่เป็นตัวกระตุ้นแรงบันดาลใจให้มนุษย์สร้างสรรค์ผลงานศิลปะล้วนแล้วแต่เชื่อมสัมพันธ์กับวัฒนธรรมแทบทั้งสิ้น ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องราววัฒนธรรมในอดีตที่บางครั้งดูคล้ำเลื่อน ผลงานศิลปะที่มนุษย์สร้างและหลงเหลือมาให้เห็นจนถึงปัจจุบัน จะเป็นคำตอบหรือเป็นเสมือนกุญแจไขไปสู่ความรู้สึกนึกคิด วิถีชีวิต สภาพสังคม และวัฒนธรรมในช่วงเวลานั้นให้ชัดเจนขึ้นอีกครั้ง ศิลปะจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระแสธารเรื่องราวของวัฒนธรรม ศิลปะได้เชื่อมโยงกับความเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์ผู้สร้างงานศิลปะ

วัฒนธรรมไม่ใช่เฉพาะปรากฏการณ์ทางศิลปะ แต่ดูทุกอย่างที่เป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับมนุษย์ มีค่านิยม โลกทัศน์ รวมทั้งทุกสิ่งทุกอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ วัฒนธรรมเป็นเรื่องของความดำรง มีการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง มีพลวัต มีทั้งทำไม่ได้เป็นวัฒนธรรม แต่เป็นการสร้างเพื่อเอาตัวรอดตามสัญชาตญาณของมนุษย์ ไม่มีการเรียนรู้ ไม่มีการพัฒนาถือว่าเป็นวัฒนธรรมไม่ได้ ศิลปะเป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของวัฒนธรรม ที่เชื่อมโยงกับบริบทของพื้นที่และเวลาอันส่งผลต่อความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมทางศิลปะของมนุษย์

ความถี่เสียงดนตรีไทย กับดนตรีสากล

โดย เขียน ตราขวัญ

ดนตรีไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ความแตกต่างของดนตรีไทยกับดนตรีสากล นอกจากจะแตกต่างกันในเรื่องรูปแบบของเครื่องดนตรีรวมทั้งโครงสร้างและวัสดุแล้ว บันไดเสียงหรือระบบเสียงก็ยังมีความแตกต่างกัน ในบทความนี้จะกล่าวถึงความถี่ของเสียงดนตรีไทยเทียบกับดนตรีสากลโดยใช้เครื่องดนตรีที่เป็นหลักในการเทียบเสียง

เสียงดนตรีไทยเทียบกับดนตรีสากล

ตามปกติความถี่เสียงของดนตรีไทยกับดนตรีสากลก็ไม่เท่ากัน แต่หากปรับให้เสียงต่ำสุดของแต่ละทาบเสียง (octave) เท่ากันแล้ว จะมีเพียงเสียงที่ ๑ เท่านั้นที่ความถี่เท่ากัน ส่วนเสียงที่ ๒ ถึง ๗ จะไม่เท่ากันเลย ทั้งนี้เพราะ ดนตรีไทยจะแบ่งช่วงห่างของความถี่เสียงในแต่ละเสียงเท่า ๆ กัน หรือที่เรียกกันว่า “เสียงเต็ม” (whole tone) ส่วนดนตรีสากลแบ่ง ๑ ทาบเสียงออกเป็น ๗ เสียงเหมือนกัน แต่ช่วงห่างของความถี่ในแต่ละเสียงจะไม่เท่ากันทั้งหมด กล่าวคือ จะมีเสียงเต็มอยู่ ๕ เสียง และมีครึ่งเสียง (semi tone) อยู่ ๒ เสียง ที่เป็นเช่นนี้เพราะดนตรีสากลสามารถแบ่ง ๑ ทาบเสียงออกเป็น ๑๒ เสียงเต็มที่มีความถี่เท่าๆกัน และยังแบ่งครึ่ง เสียงเต็มออกเป็น ๒ ครึ่งเสียง ดังนั้นใน ๑ ทาบเสียงจึงแบ่งได้อีกเป็น ๑๒ ครึ่งเสียง

ระยะห่างของความถี่เสียงดนตรีไทย

	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
ก	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
ข	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
ค	c	c#	d	d#	e	f	f#	g
ง	โด	เร	มิ	ฟา	ซอล	ลา	ที	โด'

ระยะห่างของความถี่เสียงดนตรีสากล

จากสเกลเทียบความถี่เสียงจะเห็นว่าในระบบเสียงดนตรีไทย ๑ ทาบเสียงนั้น เสียงที่ ๑ ถึง ๗ จะมีระยะห่างของความถี่เสียงเท่า ๆ กันทุกเสียง แต่ในระบบเสียงดนตรีสากล ตามบรรทัด ก จะเห็นว่าระหว่างเสียงที่ ๓ กับเสียงที่ ๔ และระหว่างเสียงที่ ๗ กับเสียงที่ ๑ ในทาบเสียงต่อไปจะมีช่วงห่างของความถี่เสียงเป็นครึ่งหนึ่งของช่วงอื่น ๆ จึงทำให้ระยะห่างของแต่ละเสียงไม่เท่ากัน ดังนั้นช่วงอื่น ๆ สามารถแทรกเสียงเข้าไปได้อีก ๕ เสียง จึงทำให้ระดับเสียงดนตรีสากลแบ่งออกได้เป็น ๑๒ เสียงต่อ ๑ ทาบเสียง ดังบรรทัด ข และหากปรับเสียงให้อยู่ในบันไดเสียง ซี ตามบรรทัด ค แล้วมาพิจารณาบรรทัด ง จะเห็นว่าเสียง มี กับ ฟา และเสียง ที่ กับ โด ในทาบเสียงถัดไป จะมีระยะห่างของความถี่เป็นครึ่งหนึ่งของระยะห่างระหว่างเสียงอื่น ๆ

๑ - ๒๖๒ Hz	๒๘๘๙ / ๒๖๒ = ๑.๑๐๓	(๒) / (๑) = ๑.๑๐๓
๒ - ๒๘๘๙ Hz	๓๑๙๙ / ๒๘๘๙ = ๑.๑๐๔	(๓) / (๒) = ๑.๑๐๔
๓ - ๓๑๙๙ Hz	๓๕๕๓ / ๓๑๙๙ = ๑.๑๐๗	(๔) / (๓) = ๑.๑๐๗
๔ - ๓๕๕๓ Hz	๓๙๘๙ / ๓๕๕๓ = ๑.๑๐๒	(๕) / (๔) = ๑.๑๐๒
๕ - ๓๙๘๙ Hz	๔๓๓๐ / ๓๙๘๙ = ๑.๑๐๕	(๖) / (๕) = ๑.๑๐๕
๖ - ๔๓๓๐ Hz	๔๗๕๙ / ๔๓๓๐ = ๑.๑๐๕	(๗) / (๖) = ๑.๑๐๕
๗ - ๔๗๕๙ Hz	๕๒๒๔ / ๔๗๕๙ = ๑.๑๐๓	(๘) / (๗) = ๑.๑๐๓
๘ - ๕๒๒๔ Hz		

ตัวอย่างอัตราส่วนระหว่างตัวโน้ตที่ติดกันของเสียงดนตรีไทย

สารวัตรักษ์วัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากความแตกต่างของทั้งระยะห่างของความถี่เสียงและแม้แต่เสียงในแต่ละตัวโน้ตของดนตรีไทยเทียบกับดนตรีสากลแล้ว การนำเอาชื่อเรียกเสียงเต็มของโน้ตสากล เช่น โด เร มี ฟา ซอล ลา ที่ มาใช้เป็นโน้ตดนตรีไทยย่อมไม่ถูกต้องนักเพราะแต่ละเสียงของดนตรีไทยไม่เท่ากับเสียงของดนตรีสากลเลย ยิ่งไปกว่านั้นเสียงที่ ๑ ของดนตรีไทยยังแตกต่างกันตามชนิดของวงดนตรีอีก

ระดับเสียงของดนตรีไทย

ในปัจจุบันการผสมวงของไทยมีอยู่ ๓ ประเภทหลักๆ ได้แก่ ปี่พาทย์ เครื่องสาย และ มโหรี การเทียบเสียงของเครื่องดนตรีที่จะผสมเป็นวงเดียวกัน จะยึดเสียงของเครื่องดนตรีในวงที่เลื่อนลงเสียงไม่ได้ เป็นหลักสำหรับเทียบเสียง ในวงปี่พาทย์ ปี่ในกับปี่นอกเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงตายตัว จึงต้องสร้างให้เสียงเข้ากัน แล้วยึดเสียงปี่ในเป็นหลักเทียบเสียงเครื่องดนตรีอื่นๆ ในวงเครื่องสาย ซอคู่เพียงออกกับซอคู่หลักเป็นเครื่องดนตรีที่เลื่อนลงเสียงไม่ได้ จึงต้องสร้างให้เสียงเข้ากัน แล้วยึดเสียงซอคู่เพียงออกเป็นหลัก ในวงมโหรี ใช้ซอคู่เพียงเสียงเหมือนกับวงเครื่องสาย (มนตรี ตราโมท, ๒๕๔๐) ดังนั้นการเทียบเสียงจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ในวงบรรเลงที่ระดับเสียงเดียวกัน เพลงจึงจะฟังไพเราะเนื่องจากเครื่องดนตรีที่เลื่อนลงเสียงไม่ได้เหล่านี้ มีข้อจำกัดในการเล่น จึงได้มีการกำหนดระดับเสียง เพื่อใช้กับเครื่องเป่าต่างๆนี้ โดยจะระบุระดับเสียงด้วยชื่อของ “ทาง” ซึ่งมีอยู่ ๗ ทาง แต่ละทางมีเสียงหลักที่แน่นอน และกำหนดด้วยตำแหน่งของลูกฆ้องของฆ้องวงใหญ่ เสียงโดหรือเสียงที่ ๑ ถูกกำหนดให้เป็นเสียงหลักของทาง มีการเปลี่ยนตำแหน่งสูงขึ้นไปหนึ่งเสียง ไปจนครบ ๗ ทาง

ฆ้องวงใหญ่กับฆ้องวงเล็กที่ ๑ ถึงลูกที่ ๑๖

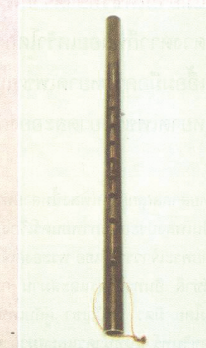
ทางที่ ๑ ทางในลด หรือทางเพ็ญออลง เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๓ และ ๑๐ ซึ่งฆ้องลูกที่ ๑๐ นี้มีชื่อว่าลูกเพียงออ จึงเรียกว่าทางเพ็ญออ

ทางที่ ๒ ทางใน เรียกตามชื่อ ปี่ใน ที่ใช้ประกอบในเสียงนี้ เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๔ และ ๑๑

ทางที่ ๓ ทางกลาง เรียกตามชื่อปี่กลาง ที่ใช้ประกอบในเสียงนี้ เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๕ และ ๑๒

โด	๒๖๒, ๖๓ Hz	๒๘๘๙, ๖๖ / ๒๖๒, ๖๓ = ๑.๑๐๓	เร / โด = ๑.๑๐๒
เร	๒๘๘๙, ๖๖ Hz	๓๑๙๙, ๖๓ / ๒๘๘๙, ๖๖ = ๑.๑๐๔	มี / เร = ๑.๑๐๒
มิ	๓๑๙๙, ๖๓ Hz	๓๕๕๓, ๖๓ / ๓๑๙๙, ๖๓ = ๑.๑๐๖	ฟา / มี = ๑.๐๖
ฟา	๓๕๕๓, ๖๓ Hz	๓๙๘๙, ๖๓ / ๓๕๕๓, ๖๓ = ๑.๑๐๒	ซอล / ฟา = ๑.๑๐๒
ซอล	๓๙๘๙, ๖๓ Hz	๔๓๓๐, ๖๓ / ๓๙๘๙, ๖๓ = ๑.๑๐๒	ลา / ซอล = ๑.๑๐๒
ลา	๔๓๓๐, ๖๓ Hz	๔๗๕๙, ๖๓ / ๔๓๓๐, ๖๓ = ๑.๑๐๒	ที / ลา = ๑.๑๐๒
ที	๔๗๕๙, ๖๓ Hz	๕๒๒๔, ๖๓ / ๔๗๕๙, ๖๓ = ๑.๑๐๖	โด' / ที = ๑.๐๖
โด	๕๒๒๔, ๖๓ Hz		

ตัวอย่างอัตราส่วนระหว่างตัวโน้ตที่ติดกันของเสียงปี่ใน

ซอคู่เพียงออ

ทางที่ ๔ ทางนอกต่ำ หรือทางเพ็ญอบน หรือทางมโหรี เรียกตามชื่อ ซอคู่เพียงออ หรือ ปี่นอกต่ำที่ใช้ ประกอบในเสียงนี้ ซึ่งทางนี้เป็นทางของมโหรีและเครื่องสาย เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๖ และ ๑๓

ทางที่ ๕ ทางนอก หรือทางกรวด หรือทางเสภา หรือทางไม้แข็ง เรียกตามชื่อ ปี่นอก หรือ ซอกรวด ที่ใช้ประกอบในเสียงนี้ และทางนี้ยังใช้บรรเลงประกอบกับเสภา เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๗ และ ๑๔

ทางที่ ๖ ทางแหบหรือทางกลางแหบ เรียกตามการเป่าของ ปี่กลาง ที่ต้องเป่าเป็นทางแหบ เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๑, ๔ และ ๑๕

ทางที่ ๗ ทางขวา เรียกตามชื่อ ปี่ขวา ที่ใช้ประกอบในเสียงนี้ และทางนี้ยังใช้ประกอบการบรรเลงที่ผสมปี่ขวา เสียงโดยอยู่ที่ฆ้องลูกที่ ๒, ๙ และ ๑๖

ภาษาไทยในเพลงไทยสากล (ลูกกรุง)

โดย พรกนก ศรีงาม

เพลงหยาดเพชร

คำร้อง : ชาลี อินทรวิจิตร
ทำนอง : สมาน กาญจนะผลิน

เปรียบเธอเพชรงามน้ำหนึ่ง
หยาดเพชรเกล็ดแก้วแวววาวฟ้า
หยาดมาแล้วอย่าซ้ำไคร่
หยาดเพชรเกล็ดแก้วฟุ้งไส
แม้นยามเพชรหยาดจากฟ้า
ดวงดาวก็พลอยเศร้าไคร่คล้าย
เอื้อมมือคว้าหยาดเพชรแก้ว
หยาดเพชรหยาดละอองฟุ้งไส

หวานปานน้ำผึ้งเดือนห้า
ร่วงมาจากฟ้าหรือไร
ปล่อยคนทั้งโลกร้องไห้
นัยอยู่ไกลเกินผูกพัน
ร่วงลงมาจากใจทิววัน
มีอาภรณ์น้ำตาอาลัย
เพลอรักรแล้วจึงฝันไป
แม้อยู่ในความมืดมน

เพลงไทยสากล(ลูกกรุง)เพลงนี้หลายท่านคุ้นเคยเป็นอย่างดีเพราะเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง เงิน เงิน เงิน (พ.ศ. ๒๕๐๔) โดยพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอนุสรณ์มงคลการ ประทานนามให้ชาลี อินทรวิจิตรและสมาน กาญจนผลินเป็นผู้แต่ง^[๑] นำแสดงโดย มิตร ชัยบัญชา คู่กับเพชรรา เชาวราชฤทธิ์ มีดาราสหมบทคือชรินทร์ นันทนาครและสุมาลี ทองหล่อ เพลงนี้ในภาพยนตร์แสดงควมอาลัยที่ต้องจากคู่นางรอง (สุมาลี) ที่มาของเพลงนี้ ชาลี อินทรวิจิตร ผู้แต่งเล่าให้ฟังว่า “ชรินทร์ มันแอบชอบเพชรรา เชาวราชฤทธิ์ มาอ่อนหวานให้แต่งเพลงให้ดอกดิน (ชรินทร์ เป็นผู้จัดการด้านโฆษณาของดอกดิน) มีเพลง “ฝนแรก” เขารักเพชราก็พยายามเอาใจดอกดิน ผมต้องไปแต่งเพลงให้ทั้งที่มีหลายบริษัทใหญ่ เพลง “หยาดเพชร” ก็เหมือนกัน ชรินทร์ ขอให้ผมแต่งประกอบหนัง เงิน เงิน เงิน พอถึงตอน ชรินทร์ เข้าห้องอัด ผมเดินไปกระซิบข้างหูมันกำชับว่า ร้องให้ตื่น ร้องแล้วคงรู้ว่าผมหมายถึงใคร”^[๒] เพลงนี้มีการนำกลับมาขับร้องใหม่หลายครั้ง โดยในครั้งล่าสุดใช้ในเพลงประกอบภาพยนตร์โฆษณา ลิปสติก โคมอนด์ นัมเบอร์ วัน ของ มิสทิน ที่เป็นการปรากฏตัวของ เพชรรา เชาวราชฤทธิ์ ในโฆษณาทางโทรทัศน์ครั้งแรก

ในรอบ ๓๐ ปี ขับร้อง โดย ศุภวัฒน์ ฅนารศ^[๓] นอกจากเพลงนี้จะมีประวัติที่น่าสนใจในด้านความไพเราะของท่าน้องและเนื้อหาที่เป็นอมตะก็นับได้ว่าได้รับความนิยมตลอดมา มีเนื้อหาเกี่ยวกับการชื่นชมความงามของหญิงสาวที่ใช้ภาษาสื้อออกมาให้เห็นความงดงามทั้งในระดับการใช้คำ และการใช้สำนวนโวหารในระดับคำได้แก่ การใช้คำที่มีจังหวะและเสียงสัมผัสคล้องจองกันให้เกิดความไพเราะน่าฟังเช่น “เปรียบเธอเพชรงามน้ำหนึ่ง หวานปานน้ำผึ้งเดือนห้า” หรือ วรศที่กล่าวว่า “หยาดมาแล้วอย่าซ้ำไคร่ ปล่อยคนทั้งโลกร้องไห้” การสัมผัสที่พบในเพลงนอกจากสัมผัสระหว่างวรรคที่มีลักษณะคล้ายบทกลอนแล้วยังมีการสัมผัสอักษรหรือสัมผัสพยัญชนะ ซึ่งหมายถึง การแต่งที่มีคำคล้องจองที่เกิดจากเสียงพยัญชนะตัวเดียวกันและทำให้เกิดความคล้องจองสละสลวยเป็นความงามทางภาษาที่มีลักษณะของการสัมผัสในชื่อเรียกต่างๆ กัน ที่ปรากฏเด่นชัดในเพลงดังเช่น การสัมผัสพยัญชนะ คำคู่ คือพยัญชนะชิดกันสองคำ เช่น “เกล็ดแก้ว” “น้ำหนึ่ง” “โหววัน” “ดวงดาว” “ไคร่คล้าย” “ฝันไป” “มืดมน” สัมผัสพยัญชนะ คำเทียบคู่ คือ คำสัมผัสพยัญชนะสามคำชิดกัน เช่น “เศร้าไคร่คล้าย” การสัมผัสสระ หมายถึง คำคล้องจองที่เกิดจากการใช้คำที่มีเสียงสระเดียวกันแต่พยัญชนะต้นและตัวสะกดต่างกัน ที่พบการสัมผัสสระในเพลงนี้คือสัมผัสสระคำเดียว คือ คำที่สัมผัสสระชิดกันสองคำ เช่น “เพชรเกล็ด” “แก้วแวว” “น้ำตาอาลัย” “ละอองฟุ้งไส” คำเทียบเคียง คือ คำที่สัมผัสสระชิดกันสามคำ เช่น “มาจากฟ้า” คำแทรกเอก คือ คำที่สัมผัสสระโดยมีคำอื่นคั่นกลางสองคำ เช่น “หยาดมาแล้วอย่า” “แม้นยามเพชรหยาด” ความงามอีกระดับหนึ่งในบทเพลงนี้คือการใช้สำนวนโวหาร ซึ่งหมายถึง ศิลปะในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกระแทบอารมณ์ของผู้ฟังจนทำให้เกิดมโนทัศน์หรือจินตภาพได้ชัดเจนกว่าการใช้ถ้อยคำตรงไปตรงมา ซึ่งพระยาอุปกิตศิลปสาร (๒๕๔๕: ๓๓๔) ได้แบ่งโวหารออกเป็น ๕ ชนิดคือ บรรยายโวหาร พรรณนาโวหาร เทศนาโวหาร สากโวหาร และอุปมาโวหาร จะเห็นได้ว่าผู้แต่งเพลงหยาดเพชรได้นำโวหารชนิด “อุปมาโวหาร” ซึ่งเป็นโวหารที่เปรียบเทียบข้อความเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น มักใช้คำว่า “เปรียบ ประดุจ ดัง ดัง ปาน ปานประหนึ่ง ราว ราวกับว่า” แทรกอยู่ในเนื้อความ ในเพลงหยาดเพชรนี้ผู้เขียนเปรียบหญิง

ชาลี อินทรวิจิตร

สาวเหมือนดังอัญมณี “เพชร” ที่มีค่าสูงส่งและอ่อนหวานเกินที่ใครจะไขว่คว้ามาเป็นเจ้าของได้ เห็นได้จากวรรคแรกที่ว่า “เปรียบเธอเพชรงามน้ำหนึ่ง หวานปานน้ำผึ้งเดือนห้า” และ “หยาดเพชรเกล็ดแก้วฟุ้งไส นัยอยู่ไกลเกินผูกพัน” เพลงหยาดเพชรนี้เป็นเพียงตัวอย่างเพลงไทยสากลที่ผู้เขียนแทรกความงามและความทรงคุณค่าทางภาษาไทยไว้ในเนื้อหาของเพลงได้อย่างละเอียดละไมเพลงหนึ่ง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความประณีตในการเรียบเรียงถ้อยคำจนเกิดความไพเราะและเกิดภาพในใจของผู้ฟังได้ไม่น้อยแม้วันเวลาผ่านไปนานเพียงใดความเป็นอมตะอันเนื่องด้วยความงามของภาษาไทยก็มีได้ลดน้อยลงตามวันเวลาที่ผันผ่าน หากแต่ยิ่งทรงคุณค่าให้อนุชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ภาษาไทยในบทเพลงไทยสากลมากยิ่งขึ้น ขอเพียงแต่ให้เราตระหนักและเห็นความสำคัญของภาษาไทย ร่วมมือกันสืบสานวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเพียงเท่านี้ไม่ว่าจะเป็นบทเพลงประเภทไหนก็ย่อมจะสร้างความรื่นรมย์ให้กับผู้ฟังเพลงไปตลอดกาลนาน

เอกสารอ้างอิง

[๑] พิสุทธิณี, ๒๕๕๓. “ชรินทร์ นันทนาคร”. ลิปส์ (มกราคม) : ๑๗๘-๑๘๕. เข้าถึงได้จาก [www.http://th.wikipedia.org/wiki/](http://th.wikipedia.org/wiki/)

[๒] คำานเพลง “ หยาดเพชร” เข้าถึงได้จาก [www.http://th.wikipedia.org/wiki/](http://th.wikipedia.org/wiki/)

[๓] เต็มตาบลิ้มใจ “เพชรรา เชาวราชฤทธิ์..กลับมาแล้ว” เข้าถึงได้จากwww.http://th.wikipedia.org/wiki/

พลังงานทดแทน ในอนาคตของประเทศไทย

โดย ยิ้มแย้ม

พลังงานทดแทน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่พูดถึงกันมากในประเทศไทยขณะนี้ เรียกว่าเป็นประเด็นฮอตฮิตติดกันเลยทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพลังงานชีวมวล พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานนิวเคลียร์ ไม่ว่าจะเป็นพลังงานอะไรก็ตาม ที่พวกเราเอากันเขาทุกเรื่อง ทุกวันนี้นักได้ดูรายการสารคดีไทย ที่นอกเหนือจากละครบันเทิงคดีกันให้สนุกสนานจนจาว ๆ อ้าปากค้างแล้ว คงต้องยกให้รายการการเกษตรธรรมชาติมาชม หรือเทียบพวกหมู่มานพเพื่อย ซึ่งจะเห็นได้ว่าทรัพยากรธรรมชาติบ้านเรามีมากพอที่จะนำมาเป็นพลังงานทดแทนได้จนไม่ต้องตกตึกแย่งกันเหมือนในละครเลยเชียะ ขาดก็แต่ผู้ที่มีความรู้พัฒนาสิ่งนี้ให้เป็นจริง หรือความรู้นี้ไปอยู่บนหิ้งที่สุดแล้วแต่จะทราบได้ เอาละ แต่อย่างไรก็ตามกระทรวงพลังงานก็เชื่อว่าประเด็นจุดนี้ นับว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะให้เราได้ศึกษากันไปเลย หากพูดถึงสหกรณ์ของกรใช้พลังงานทดแทนที่ได้จากเทคโนโลยีพลังงานแล้ว เหล่าบรรดาปลิงทองและพวกหัวรั้นทั้งหลาย คงจะได้เป็นใช้ทุนบาน

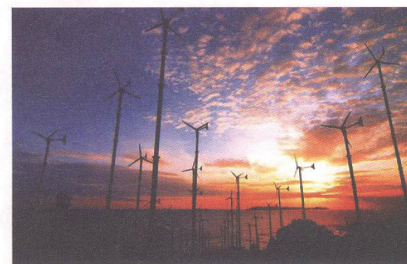

ทะโล่เลยถึงขนาดจะต้องอุทานออกมาเลยว่า “นี่เขาสับสนุนเราขนาดนี้เชียวหรือ!!” เลยทีเดียว มาดูตัวเลขตามตารางกัน

เชื้อเพลิง	ส่วนเพิ่มค่าไฟฟ้า (บาท/kWh)	ระยะเวลา (ปี)	เป้าหมาย (MW)
พลังงานขนาดเล็ก (๕๐ - ๓๐๐ kWh)	๐.๘๐	๓/	
พลังงานขนาดใหญ่ (>๔๐ kWh)	๐.๘๐	๓/	
ก๊าซ	๓๒.๕๐	๓/	๑๐๐
พลังงานลม	๓.๕๐	๑๐	๑๑๕
พลังงานแสงอาทิตย์	๘.๐	๑๐	๑๕
ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ อื่น ๆ (VSPP)	๐.๓๐	๓/	
ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ อื่น ๆ (SPP)	ประมูลแข่งขัน	๓/	๓๐๐

หมายเหตุ

VSPP – Very small power plant คือ โรงไฟฟ้าขนาดเล็กมาก กำลังการผลิต ≤ 10 MW
SPP – Small power plant คือ โรงไฟฟ้าขนาดเล็ก กำลังการผลิต > 10 MW - ≤ 100 MW
ที่มา: กระทรวงพลังงาน www.dede.go.th

“พลังงานทดแทน”

สัณชัย บัวทรง

ปัจจุบัน ความรู้นี้ได้แผ่ขยายกว้างขวางออกไปในแดนดิน
ถิ่นไทยเรานี้ ตาสีดาสาจึงมีโซดาแก่ระจอกอีกต่อไป หากผู้อ่าน
ได้เคยดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ พอได้ผ่านหนังสือพิมพ์ หรือ
ได้ยินจากสื่อบรรสารอะไรก็ตามแต่ จะพบว่า บ้านบางบ้าน หมู่บ้าน
บางหมู่บ้าน หรือชุมชนบางชุมชน เขาผลิตกระแสไฟฟ้าขายกันด้วย
กำลังดุเดือดเหลือใช้ทางภาคเกษตรกันเสีย โอ้วดูตอนนี้ก็มีโซลาร์
อินเทล ก็สิหนุ่ย ขี้ขี้มันนี่แหละ เอาเฉพาะในภาคใต้ก็แล้วกัน
ผลิตกระแสไฟฟ้าได้คึกคักแฉะ บางบ้านก็ซื้อกับโรงงานอุตสาหกรรม
แถวนั้นก็ไปเอาสาเหล้ากับเขามาหมักกับไฟฟ้าจนได้ ก็นับว่ารวย
กันไป เพราะต้นทุนไม่ใ้สูงมาก แถมยังมีส่วนเพิ่มค่าไฟฟ้าจาก
การไปไฟฟ้าอีกสักห้าหก ขึ้นมาเป็นแค่โรงไฟฟ้าขนาดเล็กมากจะ
ผมเคยได้มีโอกาสติดตามตึกเตอร์หญิงลงฮวงฉางคนหนึ่งไปที่
ท่ามะกา ลงเจ้าชองบ้านผลิตกระแสไฟฟ้าได้ ๖๐๐ KW ขายให้
การไฟฟ้า จงทุบประมาณสามล้าน สามสิบล้าน อันนี้ของจริงครับ
ถ้าไปเจอในกรุงเทพฯ บ้านนั้น

แต่หลังจากที่ดูตารางที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว มันก็โผล่ติดกับพลังงานทดแทนอย่างซึ่งทางกระทรวงพลังงานก็หาว่ามีมากกว่ามาก บวกกับระยะเวลาที่เราสามารถขายไฟให้ภาครัฐได้ นี่ยังได้เปรียบกันสองถึง ถ้าเป็นเจ้ามือไปถือก็คงจะรวยจนลูกมือให้ร้องกันเลยทีเดียว นั่นหมายความว่า คือ พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลม แล่นได้ดีกว่ากัน ตอนนี้เป็นประเทศไทย เราใช้ไฟฟ้าพลังแสงอาทิตย์กับโรงไฟฟ้าพลังงานลมก็ยังไม่เป็นที่นิยมชมชื่นในหมู่คนลงทุนกัน จริงอยู่ว่าพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานลมทางกรไฟฟ้าจะให้ค่าส่วนต่างมากกว่า แต่ใครที่ลงทุนได้ก็ถือว่าหนักกว่ามาก แม้กระทั่งชาวพระพุทธรูปเสียอีก พลังงานผู้ชนะเคยได้ไปสมัยมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเขาเองก็บอกเรื่องการไฟฟ้า ท่านผู้อำนวยการโทรมาบอกว่า การที่จะสร้างโรงไฟฟ้าสัก ๑๐ MW นั้น ทางทีมที่ปรึกษาเขาบอกว่า

“เงินทุนแบ่ง 5 หน่วยงานคือ ๒๕ ล้านเอาอยู่ แต่ค่าพลังงานแสงอาทิตย์แบบโซลาร์เซลล์ก็ต้องใช้งบครั้งๆ ๕๐๐ ล้าน” แต่อย่างไรก็ตาม ค่าพูดของเงินในพื้นที่บริเวณนั้น ยังไม่ค่อยน่าเชื่อถือนัก ผู้เขียนเพิ่งแล้วรู้สึกในเรื่งนจึงได้ไปหาข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้ข้อมูลมาดังนี้ครับ

“บริษัท โรจนะ เอ็นเนอร์จี้ จำกัด ได้จัดทะเบียนโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์รวม ๓ โครงการ ซึ่งแต่ละโครงการนั้นเมื่กำลังการผลิตที่ ๕.๑๕ MW เงินลงทุนในแต่ละโครงการรวม ๔๓๓ ล้านบาท” (ข้อมูลบริษัท บริษัทในกลุ่มบริษัท สวนอุตสาหกรรมโรจนะ จำกัด มหาชน) บริษัทของเรจิงนั้นบานปลายกว่าที่ทีมเจ้าหน้าที่ปรึกษาคิดไว้อีกครับ เพราะจริง ๆ ขอบอก

ไทน์ ๆ ก็จะศึกษาการลงทุนแล้ว พลังงานลมเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจอยู่요 ดังนั้นผู้เขียนจึงหาข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้ข้อมูลมา จากเว็บไซต์กังหันลมผลิตไฟฟ้าสำหรับผู้ลงทุน หรือ www.thaiwindturbine.com พบว่า เงินลงทุนที่ใช้ในทำฟาร์มกังหันลม ซึ่งถ้าจะให้กำลังการผลิต ๑๐ MW นั้น อาจจะต้องใช้เงินลงทุนถึง ๕๐๐ ล้านบาทเลยทีเดียว (คิดจากกังหันลมขนาด ๒๐ kW ราคา ๑ ล้านบาท) แต่ต่างจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแล้ว โครงการในอนาคตรอง โรงไฟฟ้ากังหันลมที่ลัดตะคอง อ.สิริวัง จ.นครราชสีมา ซึ่งจะเปิดโรงไฟฟ้ากังหันลมที่ลัดตะคองในประเทศไทย มีกำลังการผลิต ๓๐ MW เงินลงทุน ๑,๐๐๐ ล้านบาท อาจจะถูกกว่าที่คำนวณไว้พอสมควร แต่ก็ยังเป็นอะไรที่แพงมาก อย่างไรก็ตามพลังงานไฟฟ้าจากกังหันลมก็ยังเป็นอะไรที่นักศึกษามองมาก เพราะถึงแม้จะแพงแต่พลังงานชนิดนี้ก็สามารถดำเนินงานได้เร็วมาก เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเสียค่าใช้จ่ายในด้านการดูแล และค่าบุคลากรน้อยกว่าแบบอื่น มีความสมดุลด้านพลังงาน และที่สำคัญที่สุด ในยุโรปแนวโน้มของตลาดพลังงานลมนั้นมีการเจริญเติบโตเร็วมาก ด้วยเทคโนโลยีด้านวัสดุที่ก้าวหน้า ทำให้เราสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าจากกังหันลมได้มากขึ้น ในขณะที่เสียค่าใช้จ่ายในการผลิตลดลง ซึ่งแนวโน้มนี้ก็จะคงคาดเดาไม่ได้ไปมาก เพราะที่ไทยก็กำลังจะไปติด ๆ นั่นละ

แต่อุปสรรคในประเทศไทยอีกอย่างหนึ่งซึ่งต้องแก้ปัญหา
กันต่อไปก็คือ สภาพดินฟ้าอากาศบ้านเรามักกลับไม่เหมือนของเขา
นี่สิ เราจะต้องป้องกันเขาทำตัวดูเตาแบบที่เราขอทำก็จะต้อง
ไม่ได้ จากการศึกษาพบว่า ลมที่ตีนั้นจะต้องมีความเร็วอยู่ที่ ๔ เมตร
ต่อวินาที แต่ของที่นี่เฉลี่ยอยู่ที่ ๐.๗-๑.๗ เมตรต่อวินาที เอาละหว่า
จะคุ้มไหม? บทความบางบทความก็ว่าคุ้มก็ไม่น่าคุ้ม

ปัทมกะวัฒนธรรม

สํารักขัวัฒฒนธรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏนครราชสีมา

กุลเกล้าฯ ถวาย คำรับ “ขนบไทยในบทเพลง พระราชนิพนธ์พระอาทิตย์ชิงดวง”

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร ได้รับเชิญจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ดำเนินการจัดแสดงและสาธิตการทำขนมไทย ที่ปรากฏอยู่ในบทเพลงพระราชนิพนธ์พระอาทิตย์ชิงดวง ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในงาน “การแสดงดนตรีไทยโดยครูอาวุโสแห่งรัตนโกสินทร์” เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ในโอกาสนี้ได้รับรางวัลสุทธและวิธีการทำขนมไทยในบทเพลงพระราชนิพนธ์พระอาทิตย์ชิงดวง ได้แก่ ขนมดอกสำคาน สังขยา ขนมตาล ทองหยิบฝอยทอง ทองแตงก้น หรือแกง ขนมห้วย ขนมหั่น ขนมหักกล้วยสามแซ่ แซ่ส้ม ปลากริมไข่เต่า กุ้งยัดแซ่ และข้าวเม่า จำนวน ๑๔ ชนิด จากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำขนมไทยของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นและการศึกษาข้อมูลจากอดีตจนถึงปัจจุบัน จัดทำเป็นตำรับ “ขนมไทยในบทเพลง พระราชนิพนธ์พระอาทิตย์ชิงดวง” กุลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

กุลเกล้าฯ ถวายเงิน

รศ.ดวงสุดา เตชะวิเศษ อธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร เฝ้าทูลละอองพระบาท สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี กุลเกล้าฯ ถวายเงิน จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากการเดินการกุศล ณ ศาลาศิลป์สาธิต สวนจิตรลดา

รับรางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓

นายอัศวิน พล ไร่เชิงคำ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เข้าเฝ้ารับพระราชทานรางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ สาขาศิลปวัฒนธรรม ประจำปี ๒๕๕๓ จากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ณ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร ไทย - ญี่ปุ่น ซึ่งนายอัศวิน พล ไร่เชิงคำ เป็นนักศึกษาที่มีความประพฤติดีมีคุณลักษณะที่สมควรได้รับรางวัลเยาวชนดีเด่นของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี เป็นผู้มีความรู้ในด้านงานดอกไม้สด ร้อยมาลัย งานใบตอง และงานแกะสลักผัก-ผลไม้ ซึ่งล้วนแต่เป็นงานด้านวัฒนธรรมอันล้ำค่าของไทย โดยนอกจากจะเรียนรู้จากอาจารย์ผู้สอนแล้ว ยังได้ค้นคว้าและลงมือฝึกปฏิบัติด้วยตัวเองอยู่เสมอทำให้ได้พัฒนาฝีมือจนมีความเชี่ยวชาญและได้รับรางวัลสำคัญจากการประกวดอยู่เสมอ เช่น รางวัลพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในการประกวดประดิษฐ์กระทงลอย และโคมแขวนดอกไม้สด รางวัลชนะเลิศการตกแต่งต้นเทียนพรรษา เป็นต้น นับได้ว่ารางวัลดังกล่าว นอกจากจะนำมาซึ่งชื่อเสียงของนายอัศวิน พล ไร่เชิงคำ แล้วยังนำมาซึ่งชื่อเสียงของ มทร.พระนคร ที่สามารถพัฒนานักศึกษามีประสิทธิภาพทั้งในด้านความรู้ความสามารถ คุณธรรมและจริยธรรม รวมถึงการรักและหวงแหนในศิลปวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

สภากวดดนตรีไทย แห่งชาติ ครั้งที่ ๔

ด้วยมูลนิธิราชสกุลอุภากรในพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ร่วมกับบ้านดนตรีไทยศรีเมืองจัดโครงการประกวดดนตรีไทยแห่งชาติครั้งที่ ๔ ซึ่งด้วยรางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และถ้วยรางวัลพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ประจำปี ๒๕๕๓ แบ่งเป็นประเภทวงปี่พาทย์ไม้มวมผสมเครื่องสายประเภททรงเครื่องเพลงเดี่ยวเครื่องดนตรีไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายพระอภิลักขณ์และพิธีเปิดพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสสมโภชพระชนมายุครบ ๘๓ พรรษา และอนุรักษ์ส่งเสริมดนตรีไทยโดยจะจัดการประกวดรอบชิงชนะเลิศประเภทนักเรียน ในวันอาทิตย์ที่ ๑๐ ตุลาคม ณ ห้องประชุมมณฑลภาา คณะบริหารธุรกิจ

เทศกาลวัดเทวราชกุญชร ๒๕๕๓

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารคณะ คณาจารย์และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ร่วมงาน “เทศกาลวัดเทวราชกุญชร ๒๕๕๓” ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ร่วมจัดแสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมด้านงานมาลัยดอกไม้สดพร้อมอบรมการทำมาลัยช่วยแก่ประชาชนที่มาเที่ยวชมงาน เพื่อสืบสานงานศิลปวัฒนธรรมไทยในครั้งนี้ด้วย

ไถ่ชีวิตโค-กระบือ

ศ.ไชยยศ เหมะรัชตะ นายกสภา มทร.พระนคร ได้เชิญชวนคณาจารย์และข้าราชการ เจ้าหน้าที่ มทร.พระนคร บัณฑิตกิตติมศักดิ์ และผู้มีอุปการคุณ ร่วมเป็นเจ้าภาพโครงการ “ไถ่ชีวิตโค-กระบือ” จากโรงฆ่าสัตว์จำนวน ๕๖ ตัว ที่วัดม่วงแค เขตบางรัก กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยมี รศ.ดวงสุดา และคณะผู้บริหารเข้าร่วมโครงการจำนวนมาก นับเป็นครั้งที่ ๒ ที่ มทร.พระนครได้จัดโครงการดังกล่าว เพื่อสมทบทุนมูลนิธิชัยพัฒนา ยอดเงินบริจาคจำนวน ๒๓๙,๐๔๔ บาท โดยโค-กระบือที่ถูกไถ่ชีวิตครั้งนี้ มีชาวเกษตรกรจากบ้านนาโก ต.นาโก อ.อุทุมพรพิสัย จ.อุบลราชธานี นำไปเลี้ยงเพื่อใช้งานสร้างฐานะในครอบครัวต่อไป

ทอดผ้าป่าสามัคคี

ด้วยคณะผู้บริหาร นายกมลภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย คณาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ร่วมกันจัดงานทอดผ้าป่าสามัคคี เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคมทวราชินี และสมทบทุนสร้างหลังคาถาภิคณะ ๔ วัดอรุณราชวราราม (วัดแจ้ง) ในวันพุธ ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๐๙ น. ในครั้งนี้องการบารายานาภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดอภิบาล ประทานบุญญาธิการแก่ท่านผู้มีจิตศรัทธา ให้อุปบรด้วยจตุรพรทิพยมงคล อายุ วรณะ สุขะ พละ ธนสารสมบัติพิพัฒน์มงคล สมบูรณ์พูนผล ด้วยลาก ยศ สรรเสริญ โดยครบถ้วน บริบูรณ์ เทอญ

ปลูกป่าถวายพ่อหลวง

กองศิลปวัฒนธรรม มทร.พระนคร นำโดย ผอ.ประสงค์ เอี้ยวเจริญ นาคณาจารย์ และนักคณณักศึกษากว่า ๓๐ คน เข้าร่วมกิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสเฉลิมฉลอง ๖๐ ปี แห่งพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและเฉลิมพระชนมพรรษา ๕๓ พรรษา ณ หมู่บ้านคลองโคก จ.สมุทรสงคราม เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และด้วยตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์อย่างมากมายมหาศาลของป่าชายเลนที่เป็นแหล่งรวมพืช สัตว์น้ำและสัตว์บกนานาชนิด ซึ่งมีความสำคัญและประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างหลากหลายรูปแบบ นอกจากนี้ยังได้เดินทางศึกษาดูงานเชิงวัฒนธรรม ณ พิพิธภัณฑ์บ้านชาวยุโรปใต้เรียนรู้อิทธิพลและวัฒนธรรมประเพณีตลอดจนทรัพยากรด้านสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติในท้องถิ่น อาทิ สิ่งของเครื่องใช้ โบราณวัตถุ ศิลปในชุมชน โรงเฝ้าถ่าน เป็นต้น

ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ ๗๕ พรรษามหาราชินี

เนื่องในวโรกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ มทร.พระนคร โดยกองศิลปวัฒนธรรม จัดกิจกรรมปลูกป่าถวายเฉลิมพระเกียรติในโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ (อพ.สธ.) พื้นที่แปลง ๓๐๑ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี ในระหว่างวันที่ ๕-๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นการสร้างจิตสำนึกในการช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อมของประเทศไทยให้คงอยู่ตลอดไป โดยนำคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาจาก ๙ คณะร่วมกันปลูกต้นไม้ยืนต้นกว่า ๑,๐๐๐ ต้น ประกอบด้วยต้นยางนา และต้นอินดีน จำนวน ๕๐ ไร่ หลังจากกิจกรรมการปลูกป่าเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทางกองศิลปวัฒนธรรมยังได้จัดพิธีบายศรีสู่ขวัญพร้อมด้วยพิธีจุดเทียนชัยถวายพระพร เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ "๑๒ สิงหาคมมหาราชินี" ตลอดจนเดินทางศึกษาเกี่ยวกับพันธุ์พืช ณ ศูนย์การเรียนรู้กองการเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานทหารพัฒนาหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

มทร.พระนคร ร่วมใจ ถวายเทียนพรรษา

เทศกาลวันเข้าพรรษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดพิธีถวายเทียนพรรษา ประจำปี ๒๕๕๓ โดยมี รัตตวงสุตาเดชศิริส อธิการบดีเป็นประธาน ซึ่งปีนี้ได้ได้รับความร่วมมือ ร่วมใจจากผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาจำนวนมาก จาก มทร.พระนคร ทั้ง ๓ ศูนย์ เริ่มจากศูนย์เทเวศร์ ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ได้ร่วมกันหล่อเทียนพรรษาในช่วงเช้า ที่อาคารเอนกประสงค์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จากนั้นในช่วงบ่ายได้จัดขบวนแห่เทียนพรรษาไปถวายที่วัด "นรนาถสุนทริการาม" ส่วนศูนย์พาณิชย์การพระนคร ได้จัดขบวนแห่เทียนพรรษาไปถวายที่ "วัดโสมนัสราชวรวิหาร" ขณะที่ศูนย์พระนครเหนือ จัดขบวนแห่เทียนพรรษาไปถวายที่ "วัดปากน้ำ" จังหวัดนนทบุรี นอกจากถวายเทียนพรรษาแด่พระสงฆ์แล้ว คณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาของทุกศูนย์ ยังได้ร่วมกันถวายเครื่องไทยธรรมแด่พระสงฆ์ด้วย ดังนั้นเทศกาลเข้าพรรษาปีนี้ ชาวมทร.พระนครทุกคน จึงได้บุญกุศลกันอย่างพร้อมเพรียง

ครุศาสตร์ฯ จัดวันบรมสัณเฑาะ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จัดทำโครงการวันบรมสัณเฑาะศึกษาดูงานและทัศนศึกษา ณ พิพิธภัณฑ์สักทอง วัดเทวราชกุญชรวรวิหารพยาบาลศิริราช (ลงนามถวายพระพร) พิพิธภัณฑ์สวนแห่งชาติ เรือพระราชมังคลาธิษฐาน วัดชลอ วัดปรมัยยิกาวาส วรวิหาร และวัดวิจิตรชุมชนชาวไทยรามัญ เกาะเกร็ด เพื่อตอบสนองในพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สืบสานวันภาษาไทย

กลุ่มวิชาภาษาไทย และอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มทร.พระนคร เดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พร้อมเยี่ยมชมสถาปัตยกรรม ณ วัดร่องขุน ตามโครงการสืบสานวันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๓ ระหว่างวันที่ ๒๙ กรกฎาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ นอกจากนี้นักศึกษาภาษาไทยยังได้จัดการบรรยาย หัวข้อ "คุณค่าของภาษาไทย โดยคุณชินกร ไกรลาศ ศิลปินแห่งชาติ ให้เกียรติมาเป็นวิทยากรในการบรรยาย เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งได้รับความสนใจจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา เข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนมาก

ถวายพระพร เนื่องในวันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จัดพิธีถวายพระพร เนื่องในวันแม่แห่งชาติ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ขึ้น ณ บริเวณหอประชุม D-Hall เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยจัดให้มีพิธี ตักบาตรข้าวสาร อาหารแห้งพระสงฆ์จำนวน ๙ รูป จากนั้นได้จัดให้มีพิธีถวายพระพรโดยได้รับเกียรติจาก รศ.ดวงสุดา เดโชศิริส อธิการบดี เป็นประธานในการวางพานพุ่มเงิน พานพุ่มทอง ถวายพระพร และกล่าวคำอาเศียรวาท จากนั้นคณะผู้บริหารเป็นตัวแทนคณะอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา วางพานพุ่มเงิน พานพุ่มทอง ได้ร่วมกันร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี

ครบรอบ ๘๒ ปี วันคล้ายวันสถาปนาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ศ.ไชยยศ เหมะรัชตะ นายกสภา มทร.พระนคร เป็นประธานในพิธีวันคล้ายวันสถาปนาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งตรงกับวันที่ ๔ มกราคม ของทุกปี ในปี ๒๕๕๓ นี้ นับเป็นปีที่ ๘๒ มีอธิการบดี พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาเข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก ณ บริเวณลานพระอนุสาวรีย์กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ จากนั้นได้มีพิธีถวายภัตตาหารเช้า พร้อมด้วยทำบุญตักบาตรอาหารแห้ง พระสงฆ์ ๙ รูป นายกสภาวางพวงมาลาถวายสักการะ และจุดเทียนบวงสรวงกรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ตามพิธีพรหมณ์ ในโอกาสนี้คณะครูคณาจารย์ ได้ทำพิธีครอบเศียรแก่นักศึกษา และมอบประกาศนียบัตรให้แก่นักศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

พิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้จัดพิธีไหว้ครู ณ หอประชุม D-Hall คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยมี รศ.ดวงสุดา เดโชศิริส อธิการบดี และคณะผู้บริหาร คณาจารย์ และตัวแทนนักศึกษาจาก ๙ คณะเข้าร่วมพิธีพร้อมเพรียงกัน นอกจากนี้ภายในงาน อธิการบดีได้มอบโล่ และเกียรติบัตรให้นักศึกษาโครงการคนดีศรีราชชมงคล "นักศึกษาดีเด่น" ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ และโครงการเพชรราชชมงคลรุ่นที่ ๖ กว่า ๔๐ คน

ครบรอบ ๗๗ ปี คณะอุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น (วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)

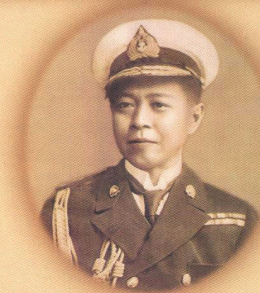
วันที่ ๑๐ กันยายน ของทุกปี เป็นวันคล้ายวันสถาปนา คณะอุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น (วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร) และในวันเสาร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ ในช่วงเช้าคณะอุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น จัดทำบุญเลี้ยงพระสงฆ์ ๙ รูป จากวัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร ในวันครบรอบ ๗๗ ปี เพื่อความเป็นสิริมงคลในวันครบรอบการก่อตั้งคณะฯ ท่าน ผศ.ภูพิศ พิทักษ์ เอกตาแสง คณบดีคณะอุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น ได้ให้การต้อนรับผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เกียรติร่วมพิธีฯ ท่านรศ.พล หุตะโกวิท รองอธิการบดีด้านการคลังและทรัพย์สิน และท่าน รศ.บุรพา สร้อยยะยา รองอธิการบดีด้านวางแผนและพัฒนาคุณภาพ และ คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ร่วมพิธีในครั้งนี้ด้วย

ในช่วงค่ำของวันเสาร์ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ ชมรมผู้ปกครองและศิษย์เก่าชมรมพระนครอุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น จัดงาน "คืนสู่เหย้า ๗๗ ปี ชมรมพระนครอุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น" เวลา ๑๙.๔๕ น. เลขาธิการชมรมผู้ปกครองฯ ผศ.วันฉวี วัชรเสริกุล กล่าวรายงาน วัตถุประสงค์การจัดงาน โดยมีคณบดีคณะฯ อุตสาหกรรมสิ่งและออกแบบแฟชั่น เป็นประธานในการเปิดงานฯ งานในค่ำคืนนี้มีกิจกรรมต่างๆ มากมาย อาทิ การขายของที่ระลึกจากสาขาวิชาต่างๆ เชื้อกักตัก เสื้อสกรีน ที่ใส่โทรศัพท์ นอกจากนี้การแสดงบนเวทีมีการร่วมรำถวายพระจากนักศึกษาของคณะ และการแสดงลีลาประกอบเพลงจากศิษย์เก่า เวลา ๒๑.๓๐ น. มีการประกวดขวัญใจงานคืนสู่เหย้า ในช่วงท้ายของงานมีการจับสลากของผู้ที่มาร่วมงาน รางวัลใหญ่ ได้แก่ทีวีสี ๒๐ นิ้ว และของรางวัลต่างๆ อีกมากมาย

วันบรรณรสร้างความเป็นหนึ่ง

ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ที่เวียนมาบรรจบครบ ๗๔ พรรษา ในปี ๒๕๕๓ นี้ เพื่อเป็นการถวายพระพรราชกุศลและอนุรักษ์สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย สร้างความเชื่อมั่นในการดำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงสืบไป มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร นำโดยกองศิลปวัฒนธรรม จึงได้จัดกิจกรรมสืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยเทิดไท้มหาชาติ การเสวนาเฉลิมพระเกียรติ "แม่ของแผ่นดิน" ในเรื่อง "วัฒนธรรมสร้างความเป็นหนึ่ง" โดยได้รับเกียรติจากวิทยากร ผู้มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรม มาบรรยาย ประกอบด้วย นางสาวศิริย สุวรรณสถิต อธิการบดี คณะครุศาสตร์และการศึกษาศึกษาและการบริหารด้านศิลปวัฒนธรรม แม่ขวัญจิตร ศรีประจันต์ ศิลปินแห่งชาติผู้ส่งเสริมงานศิลปวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้าน นายปริญญา สุขชิต ประธานสภาวัฒนธรรมเขตดุสิต และนักเขียนระดับโลก นายวิรินทร์ เขียวสะอาด ประธานสภาวัฒนธรรมเขตทวีวัฒนา และผู้อำนวยการโรงเรียนเศรษฐกิจพอเพียง ดำเนินการอภิปรายโดยนายชัยชัย ตุ่มมะ รองประธานสภาวัฒนธรรมเขตดุสิต และอดีตผู้อำนวยการกองศิลปวัฒนธรรม มทร.พระนคร ณ หอประชุมเฟื่องเหนือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยได้รับความสนใจจากนักศึกษาเข้าร่วมโครงการกว่า ๔๐๐ คน

บันทึกของ
เสด็จในกรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์
เจอบันทึกนี้ ให้เอาคำต่อไปนี้ของกูไปประกาศให้คนรับรู้ว่า

กู กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
ผู้เป็นโอรสของพระปิยมหาราช
ขอประกาศให้พวกมึงรับรู้ไว้ว่า
แผ่นดินสยามนี้ บรรพบุรุษได้อาเนื้อเอาชีวิตเข้าแลกไว้
ไอ้ผู้ใดมัน คิดบังอาจทำลายแผ่นดิน
ทำลายชาติ ทำลายศาสนา พระมหากษัตริย์
ฤๅกระทำการทุจริต ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อส่วนรวม
จงหยุดคิดการกระทำนั้นเสียโดยเร็ว
ก่อนที่กูจะสั่งทหารผดุงสันติให้โคตรให้หมดเสนียดของแผ่นดินสยาม
อันเป็นที่รักของกู トラบไตที่คำว่าอากาศ
ยังขึ้นห้อยอยู่ในโลก กูจะรักษาแผ่นดินสยามของกู
ลูกหลานทั้งหลาย
แผ่นดินใดให้กำเนิดเรามา แผ่นดินใดให้ที่ซุกหัวนอน
ให้ความร่มเย็นเป็นสุข มีให้น้ำนันทรร้อนใจ
จงซื่อสัตย์ต่อแผ่นดินนี้

จ.ป.ช.

พลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์